

למורה שלי, עמוס עוז מרב זקס-פורטל

אמרו בחדשות שאינך עוד,
שנפטרת מוקף במשפחה וחברים.
הלב שלי דופק, אני נזכרת,
בחוץ גשם, שמים מקדירים.

היה סוף קיץ, הכתה רוחשת,
תחת שולחנות שרוטים רבצו הסנדלים.
כשנזפת בנו צחקו עיניך, כשהקראת,
הקירות היו לפתע רחוקים.

"גם למראה נושן יש רגע של הולדת"
אני שומעת את קולך עכשיו, נעים וטוב.
העולם החשיך מעט עם לכתך, אתה
יודע
אבל יש עוד אהבה ומותר, מותר בלחש
בשלומה לדרוש.

עלון מס' 1522 – 4/1/19

פתיח

למחרת פרוס השנה האזרחית החדשה, שאלה אותי ידידה, מדוע לא צילצלתי לברך אותה לרגל השנה הבאה עלינו לטובה. התנצלתי תוך שאני מסביר לה שברגע הישמע הגונג הייתי עסוק בעריכת כתבה לעלון זה, ומבלי משים פסחתי על הרגע בו מיליוני חוגגים בעולם ובישראל, יצאו לחגוג ולהתנשק ברחובות. אז שתהיה לכולנו שנה מצויינת ועתירת משקעים.

ההצבעה על עתיד בריכת השחיה, לשבת או לחסד, היתה רגע מכונן עבור אשדות ותושביה, ובסיומה של ספירת קולות דרמטית, מלווה צלילים בגוונים שונים, הוכרע **על חודם של שני קולות בלבד** (שהיו נחוצים לרוב של שני שלישי) שהבריכה תשודרג ותיפתח במועד. יפה!!

שנים סיפרו לנו במשטרה שמצלמות המהירות הדיגיטליות החדשות הן מופת לדיוק ולהפחתת תאונות הדרכים, כותב אודי עציון, עורך מדור הרכב בידיעות אחרונות, ואז באה 2018 ורשמה דוח לאגף התנועה, כאשר השופט יעקב בכר זיכה 16 נהגים מאשמת מהירות מופרזת. או אז התברר שהמשטרה רשמה מאות אלפי דוחות לנהגים על סמך אישור כוזב של מכון התקנים, ונכון להיום המשטרה והפרקליטות מעכבות ההחלטה לגבי גורל שוחות שהנפיקו המצלמות בין יוני לאוקטובר 2018. המעניין הוא שכאשר הוקפאו המצלמות עמדה הירידה בהרוגים על 16 אחוז, וכששבו המצלמות לפעול שיעורן היה 25 אחוז. העיקר הדוחות.

אז שנשמח בחלקנו ונשיש במקומותינו כי לא פסה תקווה.

שבת שלום וקריאה משתלמת
אבנרן

אבנרן

נציגנו במועצה מדווח

<p>● ניקוז- נפגשתי עם אסף עברי מנהל אגף יישובים במועצה ואחראי על נושא הניקוז בנושא השלולית בכניסה לשכונה הדרומית (הרחבה). כל מי הגשמים מכביש הכניסה לקיבוץ וכביש הכניסה לשכונה הדרומית לא מחוברים לניקוז, ולכן המים נשפכים בשטח במקומות הנמוכים - כנראה תקלה שנובעת מפיקוח לקוי על העבודה בהקמת השכונה. הנושא בטיפול לקראת חיבור למערכת ניקוז. בשלב זה בוצע טיפול זמני שנראה שעובד, לפחות בינתיים.</p> <p style="text-align: center;">תקציב המועצה:</p> <p>● בנושא ארנונה אין שינוי למעט "טייס אוטומטי" שמעלה את הארנונה ב 0.34 אחוז. "טייס אוטומטי" הוא מדד האינפלציה במהלך השנה שנסתיימה.</p> <p>● מאחר והבחירות התקיימו לקראת סוף השנה, ומשרד הפנים לא התארגן מספיק לשנה החדשה, יתכן שיהיו שינויים בנושא הארנונה תלוי במענקי איזון שתקבל המועצה ממשרד הפנים נושא הקשור למצב הסוציו-אקונומי (מצב כלכלי) של תושבי המועצה. בשנים האחרונות מצב הכלכלי של תושבי המועצה (כנראה בממוצע) משתפר, וזה פוגע בקבלת מענקי איזון מהממשלה.</p> <p>● כרגע אושר במליאת המועצה הקטנת ההנחה הניתנת לתשלום מראש או בהוראת קבע משני אחוזים לאחוז אחד בלבד.</p> <p>גביית הארנונה במועצה היא כ- 98 אחוזים, ז"א שכמעט ואין חייבים או משתמטים.</p> <p style="text-align: right;">סוף בעמוד הבא</p>	<p>כידוע אני נציג אשדות יעקב איחוד במליאת המועצה האזורית.</p> <p>במועצה ישנם נציגים נבחרים של כל יישובי המועצה 22 יישובים, לאפיקים ופוריה עלית נציג נוסף בגלל גודלם - סה"כ 24 נציגי יישובים.</p> <p>אני ממליץ לחברים להכנס לעיתים לאתר המועצה האזורית ללמוד שם על הנעשה במועצה, לבעלי עסקים ישנו שם גם סעיף בנושא מיכרזים המתקיימים במועצה וכן סיוע במציאת עובדים ומקומות עבודה - נראה לי מעניין.</p> <p>בנוסף על היותי נציג אשדות במליאת המועצה נבחרתי להיות חבר בשלוש ועדות.</p> <p>● חבר בהנהלת המועצה חברים בה שמונה נציגי יישובים ועוד מנהלי אגפים ופעילויות במועצה - בחודשים האחרונים דנו בעיקר בנושאי תקציב פעילות לשנת 2019 ההנהלה דנה בתקציב לפני מליאת המועצה.</p> <p>● חבר ב"ועדה חקלאית" הועדה אמורה לדון בקשר שבין החקלאות למועצה כמו פרויקט הירדן הדרומי, דרכים חקלאיות, פינוי שאריות וכו', וכן קשר עם משרדי ממשלה בענייני מים קרקעות וכו'... – ועדה זו טרם התכנסה. בתקופה הקרובה יבחר מרכז ועדה חקלאית חדש ואזי תתחיל לעבוד.</p> <p>● חבר בוועדת איכות הסביבה</p> <p>גם ועדה זו טרם התכנסה - נפגשתי עם חבר היישוב דני שיפר עם מנהל אגף שפע במועצה (רענן סרי) בנושאי הגברת הטיפול במיחזור והפרדת אשפה - רענן הסביר לנו על חוסר מוכנות המדינה לטפל בנושא - לא סיפק אותנו, אבל הבנו קצת יותר. הנושא דורש הרבה חינוך ומודעות.</p>
--	---

מגרש הכדורסל

נציגנו במועצה מדווח – סוף

לאחרונה לקחתי על עצמי את הטיפול במגרש הכדורסל ואחת הבעיות הראשונות שצצו היא שימוש של גורמים חיצוניים במגרש.

אי לכך ובהתאם לזאת, מעתה אשמח אם כל קבוצה המתארגנת בישוב לשימוש קבוע או חד פעמי במגרש תעשה זאת דרכי. כך נמנע, בתקווה, חיכוכים מיותרים וכמובן שימוש על ידי גורמים חיצוניים.

קבוצות חיצוניות שירצו להשתמש במגרש יעשו זאת אך ורק בתיאום מולי ובתשלום.

בקרוב נתלה שלט בו יהיו כתובים הנהלים והחוקים לשימוש נאות במגרש וכמו כן, לוח זמנים שבועי לשימוש במגרש.

נושאים נוספים שיטופלו בהקדם:

1. פינת השתייה
2. תיקון התאורה
3. תיקון הסל הצפוני
4. רשתות חדשות לסלים ולשערי הקטרגל

מוזמנים לעדכן אותי באם יש לכם קבוצה או משחק קבוע במגרש בהקדם האפשרי

גיל אלטר

בחירות לכנסת - עקב הבחירות והצורך להמנע ממראית עין של 'שוחד בחירות' לא יהיו "קולות קוראים" או ת.ב.ר (תקציב בלתי רגיל - המיועד לפרויקטים) עד הבחירות.

חברים המעוניינים לשאול או להביע נושאים הקשורים למועצה האזורית מוזמנים לפנות אלי.

שאול אלטר

מלא טוב

איצלי וארן ראובני
 אהודת הבן הכור - ריין
 אראלי ואריק ראובני
 אהודת הנכד
 מלא טוב לכל המשפחה!

**עדכון מישיבת ועד מקומי אשדות יעקב איחוד 3/18
מתאריך 25/12/18**

<p>דוח מעודכן על מצבו הכספי והתקציבי של הוועד.</p> <p>(2) בימים 18/12/18+11 התקיימו 2 פגישות של היו"ר הנכנס ומזכיר הוועד עם רו"ח של הוועד.</p> <p>(3) נמצא גירעון תקציבי של כ- 150,000 ₪ לסוף 2018.</p> <p>(4) בחודשים 10-7 לא שולמו חשבונות לספקים – יצר מצוקת תזרים בסוף שנה.</p> <p>(5) לא נמצא תקציב מפורט לשנת 2018, אלא רק דף תקציב כללי, בפורמט משרד הפנים.</p> <p>(6) לא נמצאו חוזים חתומים עם ספקים גדולים.</p> <p>(7) לא נמצאו הסכמים חתומים ובוודאי שלא מעודכנים, עם ספקים ועובדים.</p> <p>(8) לא נמצא ספר פרוטוקולים.</p> <p>נמסרו מספר פרוטוקולים מודפסים מ-2015-2016.</p> <p>נמסרו כהשלמה במייל, פרוטוקולים משנים 2014-2018, חלקם לא חתומים. לא נמסרו מסמכים כגון: הצעות מחיר, הסכמים וכו' עם ספקים וקבלנים.</p> <p>(9) מנהל החשבונות לא קיבל את תקציב 2018 ולכן לא ביצע מעקב ביצוע מול תכנית בכל מהלך שנת 2018.</p> <p>(10) ביום 25.12.18 הובא ע"י המועצה האזורית לידיעת מזכיר ויו"ר הוועד, כי שיק של הוועד מיום 15.12.17 בסך 27,000 ₪, אשר נמשך לפקודת המועצה האזורית עבור השתתפות הוועד בשיפוץ מגרש הכדורסל, לא התקבל מעולם במועצה, למרות שצילום שלו נשלח בזמנו למועצה במסמך החתום ע"י יו"ר הוועד. סכום זה נוסף לסך כל הגירעון שהיה ידוע עד היום.</p> <p>3. תכנית תקציב הוועד המקומי לשנת 2019 (מצ"ב):</p> <p>הוצגה הצעת תקציב 2015, ביחד עם הנחות העבודה שעמדו בבסיסה.</p> <p>התקיים דיון.</p> <p align="right">הצבעות:</p> <p>א. הצעת אסנת מזרחי להפרדת תפקיד מזכיר הוועד המקומי ממנהל הקהילה:</p>	<p align="right">מס' חברי הוועד: 7</p> <p>משתתפים: ניב ליש (יו"ר), אדמית פלג, אסנת מזרחי, אפי שליו, נואית שושני.</p> <p>חסרים: גיא צליל, יותם בארי.</p> <p>מוזמנים: גלעד גורן- מזכיר הוועד המקומי, יניב בכרי רו"ח הוועד המקומי.</p> <p>אורחים: יונתן אלטר, אמנון גורן, יונתן שטיינדל, שלומי הינדי, רויטל לוי, רבקה מנטל, אורי ניב.</p> <p align="right">סדר היום:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 2/18 מיום 21/11/18. 2. דווח יו"ר ומזכיר הוועד על קבלת התפקיד ומידע מיו"ר הוועד היוצא, מנהל החשבונות ורו"ח. 3. תכנית תקציב הוועד המקומי לשנת 2019. 4. מוזמן: רו"ח יניב בכרי – רו"ח הוועד ביצוע ביקורת על התנהלות הוועד בשנים קודמות. <p align="right">דיון והחלטות:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 2/18 מיום 21/11/18 אושר פה אחד 2. דווח יו"ר ומזכיר הוועד על קבלת התפקיד ומידע מיו"ר הוועד היוצא, מנהל החשבונות ורו"ח: <p>(1) ביום 25/11/18 התקיימה פגישה קצרה של מזכיר הוועד המקומי עם היו"ר היוצא.</p> <p>ביום 27/11/18 התקיימה פגישה אחת משותפת של יו"ר הוועד המקומי הנכנס + מזכיר הוועד + מ"מ גזבר הוועד, עם יו"ר הוועד היוצא + מנהל החשבונות, במסגרתה העביר היו"ר היוצא מספר קלסרי הנהח"ש משנים קודמות, פרוטוקולים בודדים משנים 2015-2016, מעטפה עם חשבוניות ספקים לא משולמות מחודשים קודמים, חותמת הוועד וקלסרים של אישורי תושבות וצילומי ת.ז.</p> <p>ביום 4/12/18 התקיימה ישיבה של יו"ר + מזכיר הוועד, עם מנהל החשבונות לקבלת</p>
---	---

**עדכון מישיבת ועד מקומי אשדות יעקב איחוד 3/18
מתאריך 25/12/18**

רשם : גלעד גורן

תקציב התעד המקומי לשנת 2019

מס סדרי	מחלקת	ספק	חאה בשל 2018 ב	תקציב 2019	הערות
1		מקורות			
2		מס ועד מקומי	542,378	335,000	עלה אוטו כ- 0.33%
3		החזר ועדים		245,000	החזר ועדים
4		החזר תאוות בטחון	8,495	8,500	
5		החזר דלק לרכב בטחון	13,991	14,000	
6		ש"ע רבש"צ + סגן	156,000	156,000	
7		השתתפות לוג בשמירה	79,200		
8		מכירת דתים	4,500	3,000	
9		סך כ	804,564	761,500	
10					
11		שעשש			
12	בתנתי	קבלת נוי - לוג	-237,104	-210,500	
13		תצורות וכיסוח דשא גינים עצי	-106,387	-54,000	
14		עבודת קבל	-21,879	-10,000	
15		מים להשקייה ותחזוקה	-56,286	-60,000	
16		סך בתנתי	-421,656	-334,500	
17					
18	בתקנושעה	עבודת רבש"צ	-149,707	-150,000	
19		עבודת סגן רבש"צ		-12,500	
20		שמירה יסגן רבש"צ (עלות עמוד)	-138,389	-	בטול שומר משנר
21		שמירה ובטחון	-4,124	-6,000	עבודת סיחור שומרים
22		דלק לרכב בטחון	-14,279	-14,000	
23		מים לרכב בטחון	-614	-700	
24		אחזקת מקלטים ושונות	-3,900	-5,000	
25		תאוות נדר	-20,765	-21,000	
26		סך בתקנושעה	-331,778	-209,200	
27					
28	דכסמוזסת	תאוות חובות	-47,383	-49,000	
29		תחזוקת תאורה	-47,558	-25,000	
30		בטיחות בודקים		-9,000	
31		סך דכסמוזסת	-94,941	-83,000	
32					
33	תרתזמולות	שחת ניהול מהק"ב	-18,000		
34		מזכיר ועד מקומי		-42,300	
35		נהלת חשבונות	-11,400	-11,400	
36		ביקורת חאה חשבון	-3,500	-3,500	
37		משדיות	-1,616	-	
38		עמלת בנק	-570	-600	
39		שונות וב"מ	-1,171	-5,000	
40		ביטוח	-9,900	-10,000	
41		סך תרתזמולות	-46,157	-72,800	
42					
43	מחזות	רכשת שער	-43,800		
44		רחרר הזואה לנפץ	-12,000	-12,000	
45		כסיו גרתון		-50,000	פרסת הגרתון ל-3 שנים
46		סך מחזות	-55,800	-62,000	
47					
48		סך כשמשש	-950,332	-761,500	
49					
50		עוד(גירשון)	-145,768	-	

ב. בעד- 2 נגד- 3 – ההצעה נדחתה
אישור תקציב הועד המקומי
לשנת 2019 :

4. בעד- 5 נגד- 0 – התקציב אושר
ביצוע ביקורת על התנהלות הועד
בשנים קודמות:

הוצעה להזמין את מבקר המועצה לבצע ביקורת על התנהלות הועד המקומי בשנים הקודמות - בעד- 5 נגד- 0 –
ההצעה אושרה

5. נושאים נוספים:

א. שאילתה של אסנת מזרחי בנוגע לתחזוקת מגרש הכדורסל.

ניתנה תשובה ע"י מזכיר הוועד :

• הפעלת המגרש באחריות "נוף אשדות".

• התאורה תוחלף בתאורת LED תקנית בזמן הקרוב ע"י וע"יח נוף אשדות.

• בגמר השיפוץ באוגוסט 2018 אושר המגרש ע"י בודק בטיחות מוסמך.

האישור הופץ לחברי הוועד מיד לאחר הישיבה.

ב. אחריות על ביצוע טיפול תקופתי לגן המשחקים- ייבדק ע"י מזכיר הוועד.

ג. אחריות על פינוי פחים קטנים בגן השעשועים ובהרחבה- יטופל ע"י מזכיר הוועד.

ד. עדכון הועד בגובה החזר שהתקבל מהביטוח עבור תיקון השער- תבוצע

בדיקה באחריות מזכיר הוועד.

ה. בדיקה האם עמותת אור ירוק מבצעת תוכנית תמרוך בישובים- תבוצע בדיקה

באחריות מזכיר הוועד.

ו. בדיקת יציאות החירום של

המקלטים באיזור בתי הילדים- תבוצע
בדיקה בדיקה באחריות מזכיר הוועד.

ז. בדיקת הפער בין החזר משרד

הביטחון לתאורת גדר ובין ההוצאה

בפועל- תבוצע בדיקה באחריות מזכיר הוועד.

ח. בדיקת חלופות להחלטה שהתקבלה על ביטול השמירה, לרבות שת"פ עם אשדות מאוחד- תבוצע בדיקה באחריות מזכיר הוועד.

פרוטוקולי ועד הנהלה 'נוף אשדות'

<p>אושר פה אחד</p> <p>ב. בריכת השחייה - הועלתה הצעה לדחות את ההצבעה על שיפוץ והפעלת הבריכה ע"י האגודה הקהילתית ולקיימה במועד אחר באמצע השבוע.</p> <p>בעד דחיית ההצבעה - 6 בעד השארת ההצבעה במועד המקומי (23/11/18) - 2</p> <p>הוחלט: לדחות את ההצבעה על הבריכה למועד חלופי באמצע השבוע</p> <p>ג. תהליך איתור יו"ר צח"י - פנייה לחברי ההנהלה לסייע בתהליך איתור יו"ר צח"י.</p> <p>רשם פרוטוקול: גלעד גורן</p> <p>ניב ליש – יו"ר גלעד גורן – מהל הקהילה</p> <p>תוכנית עבודה וועד הנהלת - "נוף אשדות" כללי:</p> <p>בתאריך 6/7/18 קיים ועד ההנהלה מפגש לגיבוש חזון, יעדים ותוכנית עבודה. תוכנית העבודה נגזרת מתוצרי מפגש זה. התוכנית אושרה בישיבת ועד ההנהלה מיום 20/11/18.</p> <p>זהות פרסונלית – ל-2019: הטמעת ניהול משותף לוועד המקומי ולאגודה הקהילתית. הטמעת תהליך קבלת החלטות לכל אחד מהתחומים.</p> <p>חינוך –</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. דוח ביצוע תשע"ח/ט 2. ביצוע חצי שנתי תשע"ט 3. אישור תקציב חינוך תש"פ <p>דיון תפיסת החינוך בשיתוף מועצת החינוך. תרבות –</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. תכנית תרבות בקהילה ל-2019 2. דיון לגבי הקמת ועדת תרבות 3. מינוי 'רפרנט' תרבות מטעם הוועד <p>חזון קהילתי – קיום תהליך שיח לגיבוש חזון קהילתי/אמנת תושבים.</p>	<p>פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 10/18 מתאריך 20/11/18</p> <p>מס' חברי הוועד: 11</p> <p>משתתפים:</p> <p>ניב ליש, אדמית פלג, יותם בארי, רבקה מנטל, נואית שושני, יריב לוי, ראלי ראובני, אלמוג אביעז,</p> <p>חסרים:</p> <p>נורית רז, גיא צליל, יונתן שטיינדל.</p> <p>מוזמן קבוע:</p> <p>יונתן אלטר - מזכיר הקיבוץ, גלעד גורן - מנהל קהילה</p> <p>סדר היום:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול 9/18 2. תוכנית העבודה 2019 תרבות אשדות יעקב- מוזמנת אתי דוד – הסעיף נדחה לישיבה הבאה 3. סיכום ביצוע תשע"ח- תאגיד חינוך אשדות יעקב 4. תוכנית העבודה "נוף אשדות" 5. דיווחים שוטפים: טיפול בחייבים, צח"י, וכו' <p>דיון והחלטות:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול 9/18 אושר פה אחד 2. סיכום ביצוע תשע"ח- תאגיד חינוך אשדות יעקב הוצג סיכום ביצוע תאגיד החינוך לשנה"ל תשע"ח (1/9/17-31/8/18) התאגיד סיים את השנה ביתרה חיובית של 95,000 ש"ח אושר פה אחד 3. תוכנית העבודה "נוף אשדות" הערות החברים: <ul style="list-style-type: none"> • הקצאת משאבים כספיים בתקציב 2019 ל"גיבוש קהילתי" • דגש על יצירת היכרות ומפגשים בין חברי הקהילה • בחינת האפשרות לקיום סקר למיקוד פעילות האגודה במהלך 2019 4. נושאים דיווחים שוטפים- <ol style="list-style-type: none"> א. חייבים - הועברו מכתבי תזכורת לחייבים ל"נוף אשדות" (סה"כ כ 16,000 ₪). חייבים שלא יסדירו את חובם עד 31/12/18 יועברו לטיפול משפטי.
--	--

פרוטוקולים 'נוף אשדות'

- פניית ישי יחיאלי

דיון והחלטות:

5. תוכנית העבודה תרבות אשדות יעקב 2019 - מוזמנת אתי דוד

מצגת המפרטת את תוכנית העבודה הוצגה ע"י אתי דוד.

החלטות:

א. אישור תוכנית העבודה (מצ"ב לפרוטוקול זה)

ב. פרסום קול קורא להתנדבות לועדת תרבות. אושר פה אחד

6. **טיוטת תקציב האגודה - דיון ראשון**
טיוטת התקציב הוצגה ע"י גלעד גורן (מצ"ב לפרוטוקול זה).

החלטות:

א. טיוטת התקציב תועבר לחברי ועד ההנהלה להתייחסות ותובא לאישור בישיבה הקרובה. אושר פה אחד

7. עדכונים

א. לו"ז חודשי - 25/12 ישיבת ועד מקומי, 1/1/19 אסיפה לאישור תקציב האגודה.

(הלו"ז כפוף לשינויים ובכל מקרה על הישיבות והאסיפה תצא הזמנה מסודרת).

ב. **פעילות ביוזמת קרן אלתר** - קרן אלתר יזמה במסגרת לימודיה קיום חודש לנושא המודעות להטרדה מינית. במסגרת החודש תערך סדרת מפגשים בשני מישורים - נוער ומבוגרים, בה נעסוק בנושא מגדר, מיניות, והטרדות מיניות. בסופה של סדרת מפגשים זו נצפה בהצגה "חצאית כאן קודקוד" עלות הפרויקט 10,000 ₪. הפעילות נמצאת בתקציב התרבות לשנת 2019

בעד הפעילות - 8 נגד - 1 הפעילות אושרה

סוף בעמוד הבא

מיפוי הקהילה - הטמעת מערכת ממוחשבת למיפוי שלם של הקהילה.

צוותי מטה - גיבוש והפעלת צוות מטה בנושאי אד-הוק כגון: מאבקים סביבתיים, פיתוח, בריכה וכו'.

שיתוף הציבור - הרחבת השימוש בתהליכים משתפי ציבור כהכנה לדיונים ולקבלת החלטות.

פעילויות קהילתיות - מיסוד וגיבוש פעילויות קהילתיות כמו 'סיר לילדות', ביקור חולים, התנדבות/תרומה בחברה הישראלית, מועדון צעירים, חדר מוזיקה וכו'. יצירת היכרות ומפגשים בין חברי הקהילה.

פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות

11/18 מתאריך 11/12/18

מס' חברי הועד: 11

משתתפים: ניב ליש, נואית שושני, יותם בארי, יונתן שטיינדל, רבקה מנטל, גיא צליל, אדמית פלג, יריב לויך.

חסרים: ראלי ראובני, אלמוג אביעוז, נורית רז.

מוזמן קבוע: יונתן אלתר - מזכיר הקיבוץ, גלעד גורן - מנהל קהילה

סדר היום:

6. אישור פרוטוקול 10/18 - נדחה
לישיבה הבאה

7. תוכנית העבודה תרבות אשדות יעקב 2019 - מוזמנת אתי דוד

8. טיוטת תקציב האגודה - דיון ראשון

9. עדכונים:

- לו"ז חודשי
- פעילות קרן אלתר

חדש על המדף

פרוטוקולים 'נוף אשדות' – סוף

איש הזיכרון / דיוויד באלדאצ'י

כאשר אימוס, בלש משטרה, חזר לביתו בעיירה ברלינגטון באותו לילה, כששמע את השקט הנורא והחליק בשלולית הדם, הוא הבין מייד כי כל משפחתו נרצחה.

מחסיר פעימה / שרית חיים

למרות ניסיונותיו העקשניים של יונתן להחזיר את מיכאלה אל חיקו, ולמרות המשיכה הבלתי ניתנת לריסון ביניהם, דומה שדרכיהם עומדות להיפרד.

מרחק ביטחון / סמנתה שֶׁנְבֵּלִין

אישה צעירה שוכבת על ערש דווי, ילד בשם דיוויד יושב לצידה. היא לא אימו והוא לא בנה, יחד הם מספרים סיפור על-טבעי על העולם האמיתי. ספרון קטן, "שנון, חלומי, מצמרר באופן בלתי נשכח" (אקונומיסט)

הבחורה האנגלייה / דניאל סילבה

שבוע אחד, בחורה אחת, הזדמנות אחת....

השומר הבלתי נראה / דולורס רדונדו

מותחן: רוצח שמאיים על עמק באסקי ציורי, בלשית אמתית שלא מפחדת מכלום ומטילה ספק בהכל, מיתוסים מול עובדות ויכולת סיפורית נדירה.

קליע מהעבר / גרג הורביץ

אוואן סמוק הוא ה"איש משומקום", איש הצללים שרק הנואשים ביותר מגיעים אליו – והוא עושה הכל כדי לעזור להם.

"מותחן עוצר נשימה" (הרלן קובן) "יוצא מגדר הרגיל" (לי צ'יילד)

"מאסטרפיס של מתח וריגושים!" (הדיילי מייל)

קולו של ארצ'ר / מיה שרידן

סיפורה של אשה הכבולה לזיכרון של לילה איום ושל גבר שאהבתו היא המפתח לשחרורה. וסיפורו של גבר דומם החי בכאב מתמיד ואישה שעוזרת לו למצוא את קולו.

לכודים / ש. ל. גריי

"מבריק, מותחן עוצר נשימה!" (הגרדיאן)

שבת שלום

מהספריה

ג. פניית ישי יחיאלי- בהמשך לדיון מהישיבה הקודמת בנושא אחריות ומסגרת עבור ילדים ובני נוער שאינם במסגרת מערכת החינוך התקיים דיון מקדים בהשתתפות גדי נחום, אמנון אביגדור וגלעד.

בהמשך לדיון זה זומנה פגישה פתוחה עם משפחת יחיאלי במטרה לחשוב ביחד על הנושא.

רשם פרוטוקול: גלעד גורן

ניב ליש – יו"ר
גלעד גורן – מהל הקהילה

מש"א מדווחת

- **יום גיבוש לענפי הקהילה** - יום כייף סיור בעיר עכו.
- תהליך עיצוב תרבות ל"מנהיגות מקומית" בקהילה, ייזום התהליך וניהולו, עבודה עם יונתן ואדמית, בליווי של יועצת ארגונית, צוות חשיבה, מפגשי שיח ובניית מפגש ציבורי- עדיין בתהליך.

יעדים לשנת 2019 בהתאם לצרכים-

- **המשך פיתוח מנהלים אשדות בעמק**, העמקת התקשורת והתייעצות עמיתים בפורום המנהלים. ופיתוח מיומנויות ניהול.
- **חיזוק המנהלים ומנהלי ביניים**, ליווי מנהלים ואימון.
- **חיזוק נושא המשוב והעברתו** - תמיכה פרטנית במנהלים.
- **המשך חיזוק תחושת השייכות** של עובדי הקהילה על ידי יום גיבוש שנתי.
- **פיתוח צוות באשדות בעמק** באחד מענפי התאגיד העסקי.
- **פיתוח צוות בחינה של הטמעת תהליך הצבת יעדים לעובדים** באשדות בעמק.
- **איתור יו"ר כלכלי לקראת סיום** קדנציה של שמוליק לשם.
- **בחינת תפקיד יו"ר קיבוץ בהנהלת קהילה**
- **קורס דירקטורים** להנהלת קהילה והנהלת העסקים (אגדה).
- **בחינת העברת סטאטוס החברים להיות שכירים**, ניהול המעבר בהתאם להחלטת הקיבוץ.

*** אז יש הרבה אתגרים, חלקם כבר חלק משגרות הניהול שלנו ומהתרבות הארגונית אותה הטמענו וממשיכים עוד. וחלק

סוף בעמוד הבא

סוגרים את 2018, מתחילים את 2019, שנה חדשה, התחלות חדשות, יעדים, שאיפות.... בקיצור שנתחדש. רוצה לספר קצת ממשאבי אנוש בהקשר לסיום ותחילת שנה חדשה.

ברביעי שעבר, זומנתי להנהלת קהילה להצגת תכנית מש"א ואישור תיקון בנוהל פנסיה באורחות העבודה לחברים.

קצת על תכנית העבודה של משאבי אנוש-

- **חלוקת משרה של מש"א:** היקף המשרה במשאבי אנוש היא 60%- 3 ימי עבודה בשבוע. המשרה מחולקת לפי תאגידים: 1.5 ימים בשבוע אשדות בעמק 4 שעות חינוך (יורד מ- 6 שעות בינואר 2019)- החינוך מעביר כסף לקיבוץ על שירותי מש"א
- 7.5 שעות קיבוץ.

ומה היה לנו ב- 2018....

- **פיתוח מנהלי אשדות בעמק** - הפורום היה ענייני ומקצועי, לקחנו צעד קדימה לכיוון של הטמעת מיומנויות ניהול ותרבות ניהולית, כלל מפגשים מונחים על ידי- סמדר מש"א.
- **יום גיבוש לפורום מנהלים** של אשדות בעמק שכלל גיבוש וכייף בנר דוד וסדנא שהונחתה על ידי על יעדים לשנת 2019.
- **פיתוח צוות נהרא** - עבודה על תקשורת בינאישית ופיתוח צוות.
- **ליווי אימון מנהלים** לשני מנהלי ביניים באשדות בעמק.
- **ליווי תהליכי משוב**, הנעת התהליך וליווי המנהלים שהזדקקו.
- **ליווי תהליכי פרישה** של חברי קיבוץ עובדי פנים.
- **קליטות וגיוסים** - תמיכה בראיונות וקבלת החלטות, קליטת העובד, ניהול מו"מ שכר והכנת הסכם.

מש"א מדווחת - סוף

יש לא יימשכו ההפרשות ותנאים סוציאליים אחרים.

ועוד דבר לסיום,

אנחנו מעלים הילוך בפרויקט מנהיגות מקומית ועוברים מ"דיבורים למעשים", ב-8.2.19 יתקיים מפגש ציבורי רחב, אליו כולכם מוזמנים- ביחד. במפגש יציגו חברים מהקהילה רעיונות לפרויקטים קהילתיים – לחשיבה משותפת. קוראת לכם, להציע רעיונות, גם אם הוא רעיון לא מגובש בכלל, בואו להגשים חלומות קטנים, תפנו אלינו ונעזור לכם לחשוב.....ניתן לפנות אליי/ לאדמית/ ליונתן/ לנורית רז/ למורן פולק/ לדקלה משולם.

מאחלת לכולנו, שנה של עשייה מעניינת, התקדמות, ויוזמה. והעיקר שנרגיש את ה"ביחד" שכאן.

שלכם,

סמדר מטלון - מנהלת משאבי אנוש

@@@@@@@@@@@@@@@@

השמתם לב לתלבושת עובדי הכל-בו וחדר האוכל?!

מהאתגרים מורכבים ודורשים בחינה עמוקה יותר ומורכבת יותר. בהצלחה לכולנו.

בנוסף, אני שמחה לעדכן שבהחלט מועצת קהילה אנחנו מתקרבים ונצמדים עוד לחוקי העבודה כפי שהמדינה קבעה אותם (למרות שאין יחסי עובד מעביד בין הקיבוץ לחבריו). החל מינואר 2019 הפרשות לפנסיה ימשיכו גם לפנסיונרים חברי קיבוץ שממשיכים לעבוד לאחר גיל 67. למעשה גיל 67 הוא הגיל הקבוע לפרישה מהעבודה בקיבוץ, יחד עם זאת יכולה להתקבל החלטה מיוחדת לגבי חברים אותם הענף מעוניין להשאיר בעבודה בשל נחיצותם הארגונית. עבור חברים אלה ימשיכו ההפרשות לפנסיה גם אם יתחילו למשוך את קצבת הפנסיה.

להלן נוסח ההחלטה מתוך נוהל פנסיה 2015 שעבר תיקון בדצמבר 2017-

זכויות פנסיונרים עובדים:

במידה ויוחלט להעסיק את הפנסיונרים בעבודה קבועה ימשיכו לצבור חופשה ומחלה וזאת בהתאם לאחוזי המשרה בפועל וותק.

במידה והענף מעוניין בהמשך עבודת החבר, תתקיים פגישה בהשתתפות מנהל הענף, מנהל התאגיד ומש"א. בפגישה יוגדרו התפקיד, היקף המשרה ותנאי העבודה, לרבות גובה התגמול, קרן השתלמות, חופשה שנתית, מחלה, הבראה וכו'. למען הסר ספק, לקבוץ/לתאגיד עומדת הזכות לשנות את תנאי והיקף העבודה של החבר במעמד זה.

- עבודתו של החבר תבחן כל שנה מחדש.

הפרשות לפנסיה -

- הפרשות לפנסיה על כל מרכיביה יימשכו (רק החל מינואר 2019 ולא רטרוא), גם לאותם חברים שמחליטים למשוך את קצבת הפנסיה שלהם. ההפרשה הינה חלק ההשלמה של הקיבוץ לפנסיה, בתקופת העבודה.

- לבעלי גמול תפקיד – תפקיד שהחבר מקבל בו תגמול עד 2,000

במועצת החינוך

<ul style="list-style-type: none"> • יצירת מנגנון תגמול ראוי • טיפוח שיתוף פעולה ולמידת עמיתים 4. מסיבת פורים - אישור המלצת מועצת חינוך מה 7.2.2017. המלצת מועצת החינוך אושרה - רק תלמידי כתות י"ב יורשו להיכנס למסיבת פורים. ההמלצה מועברת להחלטת ועדי ההנהלות של הקהילות. ועדי ההנהלות יתנו דעתם על דרכי אכיפה. 5. דיון - "עומק" האחריות של תאגיד החינוך - האם רק לנרשמים או "עד אחרון הילדים". מערכת החינוך של אשדות יעקב היא מערכת חינוך חברתי קהילתי. לפני כשנה (דצמבר 2017), הסתיים תהליך 2020 (שארך מעל שנה) בשיתוף הציבור ובסיומו נערכה הצבעה בקהילות לגבי המודלים הרצויים לקהילה. הקהילה בחרה במודל חינוך חברתי קהילתי מלא. כ 30% מילדי הקהילות לא רשומים למערכת החינוך החברתי (א' עד י"ב) יתכנו סיבות מגוונות לכך. תמונת המצב כיום: • ישנן פעילויות חינוכיות הפתוחות בפני כל ילדי הקהילה (גם לאלו שלא רשומים למערכת). והן מפורסמות מעת לעת ע"י מנהל המערכת לכלל ציבור ההורים והקהילה. • פעילויות הנוער העובד והלומד פתוחות בפני כל ילדי הקהילות. • השנה מתקיימת סדרה של שבע הרצאות המיועדת לבני הנעורים (י' + י"א) בנושא הכנה לשירות (צבאי) משמעותי. הפעילות פתוחה לכלל ילדי הקהילות. 	<p>הנדון: סיכום מועצת חינוך מתאריך 23.12.2018</p> <p>נוכחים: נציגי ציבור – ראלי ראובני (א.א) אלון גבע (א.מ) נציגי הורים – מיכל פרידר, שלומי הינדי (א.א) מנהלי קהילות – שלמה גלזר, גלעד גורן מנהל מע' חינוך – אמנון אביגדור יו"ר – גדי נחום</p> <p>חסרות: לילך אזבל, חווה אלגריסי (א.מאוחד), ורד כהן</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול 25.11.2018 – פרוטוקול אושר. 2. תאגיד החינוך סיכום ביצוע תקציב תשע"ח, 1.9.2017 עד 31.8.2018 • כלל התאגיד סיים את תשע"ח ביתרה של 2% מהתקציב. • ישנה עמידה בתכנון אל מול ביצוע בהוצאות העבודה. • ירידה בהכנסות כתוצאה מרישום נמוך יותר לעומת הצפי. • ב'אשדוטף' יש עלייה בהוצאות המזון (עלייה מתוכננת), כתוצאה ממעבר לספק מזון אחר. • יש עלייה בהוצאות החזקה לעומת התכנון התקציבי. סיכום תקציב תשע"ח – אושר 3. מסמך שימור וטיפוח כוח אדם - התוכנית גובשה במספר ישיבות של הנהלת החינוך המצומצמת בשיתוף מנהלת משאבי אנוש. תישקל אפשרות לבחון את התוכנית לאחר שנה באופן סובייקטיבי או ע"י משוב מהעובדים. מטרת התכנית: • הגדלת שביעות הרצון של העובדים • יצירת תחושת השייכות • הארכת תקופת העבודה • צמצום מצבי אי וודאות • שיפור מקצועיות והעצמה אישית
---	---

במועצת החינוך - סוף

נר נשמה חודש ינואר

כ"א שבט תרצ"ה	25.1.1935	רותי	אפשטין
כ' טבת תש"ה	5.1.1945	מלכה	גוטמן
כ"ד טבת תשט"ז	8.1.1956	לאה	מהרש"ק
ט"ו טבת תשכ"ג	11.1.1963	ירחמיאל	לייבוויץ
י"ג שבט תשכ"ד	27.1.1964	הניה שינדל	פלדמן
ה' שבט תשכ"ה	9.1.1965	ברוך	יעקובסון
י"א טבת תשכ"ה	14.1.1965	מנשה	עמלי
י"ג טבת תשכ"ח	14.1.1968	שרה	ברומיל
ח' שבט תשל"ז	28.1.1977	רוזה	רפופורט
י"ב שבט תשל"ח	20.1.1978	בלה	ארליך
ג' טבת תשל"ט	2.1.1979	אריה	ספר
י"ב שבט תשמ"א	17.1.1981	מאשה	שץ
י"ב שבט תשמ"א	18.1.1981	צילה	אלתר
י"ד שבט תשמ"א	20.1.1981	משה	הורוביץ
י"א טבת תשמ"ב	6.1.1982	בלה	הירשהויט
כ"ה שבט תשמ"ד	29.1.1984	הינדה	שקד
כ"א טבת תשמ"ו	2.1.1986	משה	לוריא
כ"ב טבת תשמ"ח	12.1.1988	חיים	ורדי
ז' שבט תשנ"א	22.1.1991	אסתר	הורוביץ
כ"ב טבת תשנ"ג	15.1.1993	צבי	גולדברג
י"א שבט תשנ"ד	23.1.1994	זלדה	עודד
ב' שבט תשנ"ט	19.1.1999	ברוך	צפירי
ג' שבט תשס"א	27.1.2001	סבינה	נגלר
ב' שבט תשס"ב	15.1.2002	שרה	פרצ'יק
כ"ה טבת תשס"ו	24.1.2006	זהבה	שיפר
כ"ג טבת תש"ע	9.1.2010	הניה	ברקאי
י' שבט תש"ע	25.1.2010	רותי	רפאלוב
ו' שבט תשע"ד	7.1.2014	אברהם	זקצר
ד' טבת, תשע"ז	2.1.2017	דב	ץ

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

- הרצאות המיועדת לילדי ז' עד י"ב בנושא מניעת התנהגויות מסוכנות מתקיימות מעת לעת. הרצאות אלו מיועדות ומפורסמות לכלל ילדי הקהילות.
- במסגרת בית ספר של החגים בחנוכה (לכתות א' עד ג') השנה ניתנה האפשרות להצטרף לחינוך החברתי וליאשדוטף. החלטה בנוגע לפסח תתקבל בהמשך.
- בשכבות ט' עד י"ב השתתפות בפעילות החברתית מחייבת תשלום בסיס. תשלום נוסף מתחייב על מנת לקחת חלק בפעילויות "מיוחדות" וחריגות שבהם בוחרים להשתתף.

מה הלאה –

- מועצת החינוך לוקחת על עצמה לבדוק את הסיבות לכך ש 30% מילדי הקהילות לא רשומות במערכת החינוך החברתי קהילתי. (סקר מול המשפחות, ילדים).
- לאחר מיפוי הסיבות יערך דיון ובו המלצות להמשך.
- הדיון בנושא "עומק האחריות" של תאגיד החינוך יימשך ויעסוק בהיבטים נוספים.

גדי נחום - יו"ר מועצת החינוך.

בחינוך החברתי

השביל המקשר בין הקיבוצים הוא בפנסינים שהוצבו מבעוד מועד על ידי בנות ובני השכבה הצעירה וכתמיד היה מרגש לראות את קהילת אשדות יעקב מגיעה על טפיה, נשיה ומבוגריה לקחת חלק ולהשתתף בפעילות.

מבקש להודות לרכזות התרבות על שמאפשרות לנו מדי שנה לקיים פעילות משותפת זו ויש בהחלט למה עוד לצפות בהמשך השנה.

במהלך חופשת החנוכה, ילדי בית כולל 'אלה' ו'חצבי' לקחו חלק בפעילות "לגדול בספורט", שאורגנה על ידי מרכז עידן. במהלך הפעילות הילדות והילדים נחשפו לתחום ההתעמלות והאתלטיקה בעמק, חזו במופע ראווה והתנסו במגוון פעילויות בתחנות השונות בבית בנדל.

שכבות ד'ו' בילו יום נעים בחמת גדר (לפי מה שהם מספרים, המקום היה כמעט ריק והם הרגישו כמו בסיור פרטי). בהמשך החופשה הם **אירחו את ילדי ביה"ס 'דקלים' מטבריה** לפעילת משותפת לחנוכה – מסורת אותה הם מקיימים כבר למעלה מחמש שנים.

השנה, לראשונה התקיים "מחנה חנוכה" של הנוער העובד והלומד. חניכי שכבות ז' – ח' יצאו ליומיים של חוויות ומחנאות ביער לביא, וחניכי שכבות ד'ו' הצטרפו אליהם ליום של בילוי.

החבריה עבדו, בנו, כייפו, נהנו, בישלו וחגגו בחיק הטבע, ולשמחתנו מזג האוויר שיתף פעולה והמחנה היה ממש מוצלח. חשוב לציין לחיוב את בנות ובני שכבה ח' שמרביתם השתתפות במחנה ולקחו בו חלק פעיל ביותר.

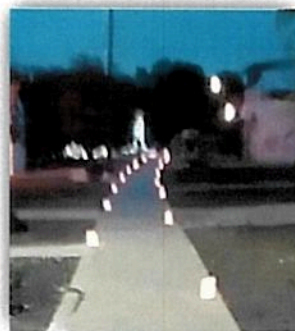
המשך בעמוד הבא

תמונת-נוף / משה טבנקין
שחק אפר. גשם-זגף נקה.
סוהף ושוטף ושוטק.
וקלב השדה נצב לו פלה.
נצב לו פלה בלב השדה
ועוהק.

לאטו הוא מרים את פניו למרום
ומושיט את כפו במקרה.
משערו הגשם וקלה וקלה,
בלב השדה נצב לו פלה-
וקמה.
כאב הסולה לבנו השוכב
כאם לתינוק ששחיק-
בלב השדה פלה לו נצב,
מביט הוא בגשם הזב מקגדיו
ועוהק.

חודש צדמבר הביא עימו מניחות החורף ועימם גם גשמי ברכה חשובים. כפי שנהגו לייחס לכהן הגדול בתפילתנו ביום הכיפורים את האמירה "ואל תכנס לפניך תפילת עוברי דרכים לעניין הגשם בשעה שהעולם צריך לו...", כך גם אנו לא נרתענו מהגשם וקידמנו את פניו בברכה, הגם שהוא בהחלט חייב אותנו לשנות מתכניותינו בעיקר במהלך חופשת החנוכה.

בערבו של חג החנוכה קיימנו כמיטב המסורת באשדות **ערב מחמם וטעים בשיתוף של הקהילה.**

הבתים הכוללים עטו חג וקישוטים, וכל הציבור הוזמן לקחת חלק בפעילות הכנה של למפיונים, יצירות שונות לחנוכה, טפטופי נרות או סתם להתרווח עם כוס תה חם בליווי סופגנייה נוטפת ריבה.

חינוך חברתי - המשך...

כשבוע לאחר חופשת החנוכה, יצאו נערות ונערי שכבה ז', שנת המצוות לטיול הישרדות.

בשונה ממשימת 'חלוץ בודד' הוותיקה והמוכרת, בה ההתמודדות הינה בחוליות קטנות, כאן המטרה הייתה לאפשר לקבוצה להתמודד עם קשיים ואתגרים כקבוצה, ביחד. מדריכת השכבה, פז ארמה, הכינה לחברה מגוון משימות ואתגרים לאורכו של מסלול הטיול ממבוא חמה לעין תאופיק.

עם הגעתם לעין תאופיק הקימו החברה 'מחנה קטן' ולנו שם את הלילה. למרות הקור העז מסיביב - אש המדורה, חום הלב והחיבור הקבוצתי אפשרו לחברה לעבור את הלילה בגבורה ולצעוד למחרת מעין תאופיק להאון שם אספו אותם ההורים.

כמדי שנה, גם השנה מתוכננים בנות ובני שכבה ט' לצאת לסמינר ההדרכה של התנועה (או בשמו העממי "קורס מד"צים"). הפעם, בשונה מבעבר, הוחלט על ידי צוות התנועה הפועל בעמק הירדן ובקן אשדות יעקב כי תהליך ההכנה לקראת סמינר ההדרכה ייפרס ע"פ כל שנת הפעילות ויהיה מעמיק ביותר.

כחלק מתכנית זו, יצאו בנות ובני השכבה לסופשבוע במדבר, בשדה בוקר. במסגרת הסופ"ש הם עברו פעילויות הכנה וחשיפה לקראת תפקיד המד"צ וזכו לטיול מהנה נחל צין.

בשבוע הבא נקיים מפגש עם הורי השכבה בו יוצג ויוסבר בפירוט כל התהליך וזאת בכדי לרתום את ההורים שיסייעו לנו בגיוס הנוער למשימה חשובה זו.

מיותר לציין שפעילות זו, כמו כל שאר פעילות התנועה באשדות יעקב, פתוחה לכל נערה ונער ללא חשיבות או קשר להיותם שותפים למערכת החינוך או לא.

בימים החלו בנות ובני שכבה י"א את ההכנה לקראת הנסיעה לפולין. מאשדות מתוכננים ליסוע קבוצה גדולה ומשמעותית של כ- 18 בנות ובני נוער (ללא קשר להיותם או אי-היותם פעילים במסגרת חברת הנעורים). במסגרת הכנה זו הם עוברים סדרה ארוכה ומשמעותית של מפגשים והדרכות, כולל מספר סופי שבוע מרוכזים.

השנה (גם השנה) מדריכת הנעורים, דניאל משולם, תלווה את הקבוצה במהלך הנסיעה וכמובן שהיא גם אמונה על ההדרכה במסגרת תהליך ההכנה ביחד עם מנחה מקצועי מטעם ארגון 'המעורר' אשר מלווים את כל המסע.

במהלך החודש הקרוב אנו מתכננים להתחיל בפרויקט חדש בחברת הנעורים תחת הכותרת "מתחברים לקהילה". במסגרת זו אנו מתכננים לקיים סדרה של מפגשים בין בנות ובני חברת הנעורים לדמויות, נשים ואנשים מן הקהילה-קהילות שייפגשו עם הנוער ויספרו את סיפורם האישי.

בשלב זה ישבנו ו"מיפינו" את הדמויות איתן נרצה להפגיש את החברה. בהמשך ניצור איתן קשר ונתאם את המפגשים. במידה ומי מחברי הקהילה-קהילות מעוניין לקחת חלק בפרויקט זה ולהיפגש עם הנוער - כמובן שנשמח. במידה וכך, יש לפנות לדניאל, מדריכת הנעורים, או ישירות אליי.

בתאריך ל' בשבט (5 פברואר 2019) חל יום המשפחה. השנה בחרנו בחינוך החברתי לציין את המועד הזה באירוע רחב ומשותף עם הקהילה. מועד האירוע המתוכנן הינו יום ו', 8 פברואר. שעות מיקום ומתכונת - טרם סוכמו.

ביום א' הקרוב אנו נפגשים בכדי לסכם את הנושא ולטובת כך הזמנו מספר נציגים מקרב אוכלוסיית ההורים שיסייעו לנו לתכנן טוב יותר ונכון יותר את האירוע.

חינוך חברתי - המשך...

חצאית כאן קודקוד

במסגרת לימודי במכללת כנרת בחוג לחינוך וקהילה, לקחתי על עצמי פרויקט התנדבותי קהילתי. ביחד עם שותפתי, לירז, בחרנו לקדם מודעות בנושא הטרדות מיניות כאן בישוב במספר מישורים ופעילויות.

הפרוייקט הוא החלק המעשי בלימודי תואר ראשון בחינוך וקהילה בו אנו נדרשות ליישם אלמנטים ורעיונות אליהן נחשפנו בתוך הקהילה בה אנו חיות ו/או עובדות. הפרוייקט פונה אל הנוער ואל הקהילה במקביל, כאשר כל קבוצת גיל תערוך סדרת מפגשים בנושאי מגדר, מיניות והטרדות מיניות. שיא הפרוייקט יהיה הבאת הצגה לכלל האוכלוסייה הבוגרת של היישוב.

מטרות הפרוייקט הן עיצוב מחדש של השיח סביב נושא הטרדות המיניות בפרט ומגדר ומיניות בכלל. אנחנו רוצות לייצר לגיטמציה לשיתוף והצפה של הנושא ברמה האישית, לחשוף בפני היישוב את עבודת "צוות מוגנות" בישוב וכמובן לחשוף את התנאים והמצב כיום וכיצד ניתן לשנותו וליישם נורמות חדשות.

הפרוייקט ייחתם בהצגה בשם "חצאית כאן קודקוד". ההצגה בוחנת מחדש את שירי המדינה מיום הקמתה וחלק בלתי נפרד עוצבו והתקבעו מערכות היחסים בין גברים לנשים בחברה הישראלית, מעלה שאלות על מקומן של נשים במערכת הצבאית ובוחנת את כוחן של מילים ומנגינות להשפיע על התודעה ולברוא מציאות.

הפרוייקט יחל בסוף חודש ינואר ויסתיים בחודש פברואר, כשתאריכי המפגשים המדויקים יפורסמו לקהילה בבוא העת.

נשמח מאוד להשתתפות מרובה ועידוד הנוער לקחת חלק במפגשים.

קרן רובין אלטר

בשלב זה רישמו המועד ביומנים – פרסום מקדים ופרטים יפורסמו בהמשך.

"למרות שאף אחד לא יכול לחזור אחורה וליצור התחלה חדשה –

שנה האזרחית החדשה ומוצלחת לכולנו!

אמנון אביגדור

עד הדפסת העלון

ירדו ונמדדו באשדות 241 מ"מ גשם!

כן ירבה!

אבי הגן האשדותי

מפגש לזכרו של יעקב שור ז"ל

בשנות מלחמת העולם השנייה, העולם שקוע בלהבות, המשקים נאבקים בדאגות קיום חמורות, בעוד הגננים מתאמצים "לשמור על הקיים, בעיקר על שדרות העצים והחורשות, וכל זאת בתנאים של מחסור בכלים וחומרים לעבודה, תוך התנגשויות מתמידות עם מוסדות המשק והציבור. והנה – "פארק באשדות יעקב" המספר כיצד נוצר הגן; כיצד שומרים על רעננות הדשא וירקותו (הקציר במכסחת יד!...); התאמת צמחים וצבעי פריחה ובעיקר – כיצד צריך הגן לבצר את מעמדו בין ענפי המשק, לרכוש את אהדת הציבור ולחנך אותו לשמור על הגן ולתמוך בפיתוחו.

עברו שנים, הגנים פשטו בארץ שטחים נרחבים של דשאים, שיחיות ופרחים הפכו לנוף רגיל בארץ. ובעמק הירדן המשיך יעקב בעבודתו ללא לאות; הקים גן חדש בנקודה החדשה של אשדות יעקב מאוחד. המשיך להדריך גננים בכל קצוות הארץ. כולם ידעו: גנים יפים מצויים בארץ, אבל את תורת-הגן אפשר לקבל מיעקב. ואין זו תורה בלבד. יעקב מורה דרך בתוך עשייה, בניסיונות באיקלוס-צמחים, בתצפיות על גידול עצים, בשיכלול שיטות העבודה, במופת ההתמדה.

אשדות בראשיתה - מראה כללי

המשך בעמוד הבא

ביום שלישי 25.12.2018 נערך בספריית אשדות יעקב מאוחד, ארוע יוצא דופן לציון דרכו של **יעקב שור שוורצמן**, שאין ראוי ממנו לתואר "אבי הגן הקיבוצי". את הארוע הפיקו ארכיונאי שני הקיבוצים והוזמנו אליו בני משפחה, מקורבים ובעלי עניין, מרביתם מקיבוצי עמק הירדן. **שאול ינאי** ארכיונאי אשדות איחוד, ערך מצגת בה הודגשו עיקרי פועלו של שור כפורץ דרך בתחום גן הנוי האשדותי ובכלל, שבין מאפייניו הבולטים שדרת עצי הפיקוס הוותיקה, שדרת עצי הווינגטוניה והמדשאות רחבות הידיים, שנשתלו על ידי שור, כחלק מתפיסת עולם, ומהווים עדיין את הריאות הירוקות של הקיבוץ. אז עדיין לא היה כסף פרטי, אלא חברתי, הסביר מי שהסביר, והנוי היווה סוג של תראפיה לנפש האדם.

קטעים מתוך המצגת שערך שאול: בראשית שנות ה-40. הגננות בארץ היתה בחיתוליה ומה שנקרא בימים ההם "גן ציבורי" כלל שדרות, שבתוכן מוצבים כמה ספסלים דוגמת שדרות רוטשילד בתי"א, גן הבהאים"בחיפה ועוד. במשקים, היו אלה בעיקר שדרות עצים, גדרות גזומות וערוגות פרחי עונה. המדשאה, כאלמנט גנני מרכזי היוצרת את מרחב הגן ואווירתו- לא היתה מקובלת.

יעקב שור (שוורצמן) ז"ל

אבי הגן האשדותי

בן גוריון מבקר בפארק באשדות יעקב – יעקב שור ראשון מימין

הדשא הדרומי

דשא צפוני

ברשימותיו הזכיר שור (שהיה נצר למשפחת רבנים) לקוראיו, שברוב המשטרים, היו הגנים זכותם הבלעדית של מעמדות השלטון או בעלי הממון, וטען שהחברה החדשה שנוצרה בארץ, ובייחוד בקיבוץ, חייבת התייחסות חדשה גם לגן: "סוף סוף, כשאנו אנשי העבודה נטלנו על עצמנו להניח את אבני היסוד לחברת המחר על יסודות חדשים, איננו יכולים שלא לשלול את כל עניין הגננות בעבר, כשם שאיננו יכולים שלא לשלול את כל משטר החיים הרכושני, אשר נטל מן הרבים את הזכות של הנאה מן החיים למען למסור אותה למתי-מספר".

מוקי צוד: יעקב שור היה אחד מאלה שנלחמו את מלחמת הגן, ואחת הפשרות שלו היתה גאונית: יעקב אמר: אנחנו נבנה גן, אבל הוא יהיה גן עם תמרים, והתמרים יתנו פרי; כלומר זה יהיה גם חקלאי וגם גן. היתה זו פשרה עם הרעיון הבסיסי שלחקלאים אין גן ולכן הקיבוץ יהיה 'גן בית'. בתקופה ההיא משלו בכיפה שתי אסכולות מנוגדות לכאורה. האחת, להביא את הטבע שבחוץ אל תוך הגן, השנייה, לעשות את הגן לעומתי (מנוגד) לטבע שמסביב. פועל יוצא מכך היה תיכנון של בית גבוה שיכיל בין כתליו את כל חברי הקיבוץ, נושא שעורר התנגדות מצד המוסדות ולכן לא יצא לפועל.

הדשא הדרומי כיום על רקע שדרת הושינגטון

אבי הגן האשדותי

יפה ונעים לתינוקות הפוקחים עיניים בשממה הצורבת.

לימים, בהשראתו של יעקב עולמי מנהריים, עיצב שורצמן את גן הנוי של אשדות. אשדות תוכננה כך שאזור בעלי החיים יהיה מופרד מאזור מגורי החברים, כאשר בתווך בין שני האזורים עובר כביש גישה. בצדו הצפוני של הכביש מוקמו השרותים המשותפים: חדר-האוכל, מחסן הבגדים והמכבסה, כשממזרח לו מגדל המים ובסמיכות אליו אתרי התעשייה והמלאכה שכללו נגריה, מסגריה ונפחיה. בהמשך יתווסף אליהם בית החרושת "אשד". מצפון לחדר-האוכל רוכזו בתי הילדים כשמערב שני דשאי ענק, הדשא הצפוני והדשא הדרומי, כשסביבם תחומים בתים חד קומתיים ששימשו למגורי חברים ומספר בנינים דו קומתיים, חלקם למגורים והשאר מבני ציבור כמו מזכירות.

שור, שהיה בין מייסדי עלון הגננים "גן ונוף", דגל באידיאולוגיה לפיה גן-הנוי נועד עבור כלל בני-האדם ולא דווקא עבור בעלי הממון, וכאיש מעשי, הבין שבעמק החם הזה, עוד בטרם עידן החשמל המודרני, יתקשו מאוד האנשים לשבת בבתיהם הצפופים שספגו במשך היום קרינת שמש. הפתרון לדידו היו מדשאות רחבות ידיים, סביבן נטועים עצים מציליים וערוגות של פרחים ושיחים מכל העֵבְרִים שיאפשרו התרגעות שלאחר יום עבודה ארוך ומתיש (הביטוי לכך באנגלית היה re-creation כלומר היבראות מחודשת). הדשא הצפוני והדרומי הפכו על פי התפיסה המרחבית של שור למפגש נעים לכל בני המשפחה והילדים שיפגשו את הוריהם ברוגע ובנחת, ובעצם יצרו את חיי הַחֶבְרָה של הקיבוץ, את הַבְּיָחָד, את השיתופיות ולא רק בעבודה.

קראתי בעלונים ישנים, על נכבדים מחו"ל שהיו מובאים לאשדות יעקב ככדי להרשים אותם מגן הנוי הייחודי. חברנו יצחק מאור

כשמלאת לו שבעים סיפר **יעקב שור**: "מאז דרכו רגלי על אדמת הארץ, זכיתי להיות בין מכונני עפרה ומשני נופה, בראש וראשונה בעמק שלנו. משחר נעוריי, זוכר עצמי כחריג יוצא דופן, בנוברי באדמה זורע ושותל - עיסוק שאינו יאה לבן למשפחת חזנים רבנים מלמדים. מיד עם בואי ארצה, הגעתי לפלוגת 'גדעון' בכפר יחזקאל שם למדתי את יסודות החקלאות. בעמק נפגשתי עם משפחת חקלאים מובהקת אנשי מעשה וחזון. רבות למדתי מאנשי העמק בשטח המקצועי ביחס ובדבקות באהבת אדם ואדמה. הם שימשו לי דוגמה ומופת בהצטרפי לחבורת הנוף ויוצרי איכות חיים וסביבה טובה יותר.

עמליה דיין ארכיונאית לשעבר, מספרת: הגעתי לאשדות יעקב האחד שלאחר הפילוג. מיד הוצַבְתִּי לעבוד בגן-הנוי, כנראה בגלל שעבדתי בענף הפרחים בביה"ס החקלאי "כפר-גלים". בדרך כלל חברים או נערים לא ששו לעבוד בגן הנוי, מפחד אופיו הסוער של **מיכאל בן-ארצי** ז"ל (סיפרו עליו שהיה רודף אחר הכדורים עם קלשון...). שם לראשונה למדתי שהאיש שיצר את הגן היפה של אשדות היה חבר ותיק, אותו לא הכרתי, ששמו יעקב (שְׁוֹרְצָמָן) שור, שעבר בעקבות הפילוג לאשדות מאוחד. לימים, כאשר עברתי לעבוד בארכיון הקבוץ, הייתי מאוד סקרנית באשר לחברים הוותיקים, ויצא שהייתי כותבת לעלון מתוך מה שמצאתי בעלוני הקבוץ מאז ימי גשר הישנה. יעקב שורצמן, כך למדתי בארכיון, הגיע לגשר עם קבוצת "עין טבעון". הוא פגש בנהריים את אדריכל הגנים (לימים ארכיאולוג) יעקב עולמי, אחיה של חברתנו מרים סְפֹרוֹקֵט, והם עבדו יחדיו בגינון שכונת "תל-אור", הישוב בו גרו פקידי ועובדי מפעל החשמל של רוֹטְנֶבֶרג. שורצמן, שהיה חרוץ מאוד וחדור נחישות לַיְפוֹת את המקום העלוב והמסכן שנקרא "גשר נְחָלִים", היה מביא מים בדליים להשקות את פִּיסַת הדשא הקטנטנה, בשוליה שתל מספר שיחי ורדים בסמוך לבית-התינוקות, אותם טיפח בכל נפשו ומאודו כדי שיהיה

אבי הגן האשדותי

לקיבוץ ירוק ופורח מוקד עליה לרגל מכל הארץ. היה בפיו משפט שגור: "רק משוגע לדבר יכול להשיג את מה שהוא רוצה. וביתך איננו בית, אם אין לידו עץ או פרח". והוא אכן היה משוגע לנוי, ואשדות הרוויחה.

אמנון שור, בנו של יעקב העלה זכרונות: יום אחד פגשתי אדם שהיה ילד חוץ באשדות, והלה גילה את אזני שבכל פעם שהיו משחקים בכדור, היה הגנן לוקח את הכדור לשבוע ימים בתור עונש. הוא שאל אם אני מכיר את אותו גנן ועניתי שכן, 'זה במקרה אבא שלי'. בן גוריון דרש שכל מי שחי בארץ, יעברת את שם משפחתו, וכך הפך אבא משוורצמן לשור. אבא למד אגרונומיה ברוסיה ואך טבעי היה עבורו לממש את הידע החקלאי שרכש. בתחילה בעין טבעון, משם לגשר ולאחר מכן לדלהמיה - היא אשדות. בתחילה עבד בגן ירק ובבנות ואז החליט לשנות את פני הנוף, למרות שאחרים הסתכלו על הנוי בעין עקומה כי אין הוא מקור הכנסה. את רוב העצים והשיחים נטע במו ידיו משום שאת העובדים שאמור היה לקבל לעזרה לקחו לעבודות דחופות יותר. העבודה הקשה בנוי לא התישה את אבא, אלא בעיקר המלחמות מול הממסד. היו אין ספור ויכוחים ומריבות בגין דרישה לעקירות עצים לקראת בניה. הוא התנגד לכך בכל כוחו, ולכן דאג להעתיק עצי זית ממקום למקום במקום לנסרם.

כשעלה לאשדות היה לו רעיון לבנות מספר מוגבל של מתחמי מגורים לחברים ואת יתרת השטח להשאיר לגן נוי. בוועדת הבניה התנגדו, משום שסברו שהמשק יראה כמו מחנה צבאי והעדיפו בתים לחברים על פני גן

סיפר על ביקור של ראש ממשלת ירדן ב"נהריים" כדי לראות את מפעל החשמל, ולקינוח את אשדות יעקב על גינות הנוי שלה.

עוד סופר בכנס, על ההתמודדות הבלתי פוסקת של יעקב מול מוסדות הקבוץ על תדמית הענף. גן-הנוי אמנם ענף השייך לעבודת האדמה, אך הוא איננו רְנָטְבִילִי, ויעקב, שהיה מודע ל'מגבלה' זו חשב שנכון שגן כזה יכיל גם עצים רנטביליים משמע נותני פרי ולא רק עצי סָרְק ליופי וצל, ועל פי הגיון זה ניטעו חורשות תמרים ומאוחר יותר עצי הַפְּקָאן בדשאים של המאוחד שלאחר הפילוג.

אחרי שור היה זה מיכאל בו ארצי שסידר מְנַבְטָה בה זרע וְהַנְבִיט זרעים של פרחים שונים שאותם היינו שותלים בפניות שונות בקבוץ, כולל גינות פרטיות של חברים בכדי לחסוך את כסף לטובת דברים אחרים שהיו חיוניים לגן, מסכמת עמליה

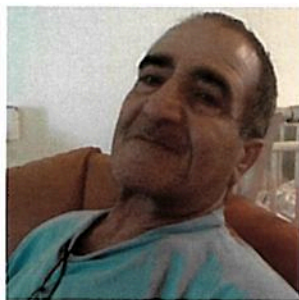
דורות, בתו הבכורה של שור תיארה: "גדלתי בבית ילדים במשק גשר, אח"כ בדלהמיה הלוא היא אשדות יעקב. אבא דאג בנקודה הזמנית לעצי פרי ונוי. זוכרת אותו מיוזע בבגדי עבודה, יוצא לעבודה עם הנץ החמה כאשר נעליו הכבדות מעירות את כל יושבי הקומה. נוף העצים הפרחים והדשאים היה מאד חשוב לו, כדי שחברי המשק יוכלו ליהנות מצילם ופריים. זוכרת אותו קורא מגזינים מכל העולם בנושא תכנון גנים, וכך לימד עצמו להיות אדריכל גנים. אבא הוזמן לתכנן את הגן סביב ביתו של רוטנברג בנהריים שהיה מוקף גדר בעוג אנחנו הילדים סקרנים עומדים סביב הגדר לצפות בעבודתו. בזכות הגן ששתל, אשדות הפכה לקיבוץ היפה בארץ. אבא יסד וערך את 'גן ונוף' בטאון הגננים הארצי, שהיווה משענת מקצועית לעזרת הגננים, ובנוסף הדריך נוי בקיבוצים רבים. כאשר אמא חלתה, ביקשתי לעשות סדר בדירתם שהיתה עמוסה בניירת וכתבי עט, אלא שאבא התחנן שלא אגע בכלום, כי אחר כך לא ימצא ידים ורגלים. בזכותו מסירותו של אבא, אשדות הפכה

אבי הגן האשדותי

גאווה. הוא נהנה מפריחתם רבת העוצמה של עצי קסיית-האבוב, הצאלונים, כמו גם עצי הברכיכיסון ששתל למרות נבואות הזעם. הוא נהנה להביט בגינות פרטיות מטופחות דוגמת אלו של שולה פאר או יונתן אלטר וגם אחרים, שמשקיעים ומטפחים בהתמדה את 'פינת אלוהים הקטנה' שלהם.

ראובן מצר על כך שבבת עינו, הנוי הציבורי, מאבד בהדרגה מקסמו וזוהרו. הדשאים מצטמצמים בגלל מחיר המים ופינות חמד נסתרות מן העין אינן מטופלות. הגננים השכירים שעובדים יומיים בשבוע בלבד, עושים כמיטב יכולתם, הוא אומר, אבל לא מגיעים לכל פינה והדבר מורגש היטב.

הוא ספון רוב היום בביתו, רואה טלוויזיה, מתעניין ומעורה היטב בנעשה במדינה (חיה אומרת שהרבה יותר מאשר באשדות...), שותה המון קפה, ולמרות אזהרות רופאיו, אינו מוותר על עשן הסיגריות, שמבחינתו הן טעם החיים. יש לו קשר טוב עם חמשת ילדיו (קרן ותום חיים באשדות) וששת נכדיו (השביעי בדרך) שבאים לבקרו לעתים מזומנות וזוכים לסבא חם ואוהב.

'אני מרגיש בסך הכל בסדר' אומר ראובן בחיוך רפה, שמסגיר את מגבלות הגוף. יד ורגל ימין שלי חלשות מאד ולכן אין לי כוח ללכת יותר ממטרים ספורים, הוא מתנצל. 'אני מאחל לאשדות שתמשיך לשגשג, ולהראות יפה, ושיפתחו כל החסמים שמעכבים את בניית השכונה החדשה, שכונת הבנים שלנו, שלצערי הולכים ומאבדים את סבלנותם'.

אבנרון

נוי. אבא נלחם למימוש הגישה אך לבסוף נכנע. אבא רצה שאהיה ממשיכו בגן הנוי, אלא שכבר בגיל שלוש וחצי נפלתי מסוס וכך התוכנית השתבשה. בגיל ומאוחר יותר חזרתי לעולם הסוסים, תחום שאני עוסק בו עד היום.

רותי שדמון: מאז הפילוג, היתה אשדות מאוחד אתר בניה אחד גדול, ובמהלך הבניה הניח שור את היסודות לדשאים וגינות ורדים, ואז באה תקופת ההמתנה למלחמת ששת הימים והדשאים נחרצו בתעלות. תקציבים ניתנו בצימצום והגננים מצאו עצמם נרדפים, ואת התיסכול שלהם הוציאו לא פעם על הילדים ששיחקו להנאתם על הדשאים, כי מגרש של ממש לא היה. 'דשא אבוקדו' המפואר במאוחד משובש היום בצמחי חלמית ורק עצי אבוקדו בודדים נותרו בו. בעבר היה הדשא נטוע מחציתו בעצי אבוקדו, לא כפרי מאכל, אלא בעיקר לטובת ניסויי כנות. שור התמיד בגישה של נטיעת עצי פרי בשדרות הכניסה למשק, וכך לצד הזיתים, שתל עצי פקאן, מין שכמעט לא היה מוכר בארץ. עם הזמן הזיתים נעקרו ונותרו עצי הפקאן, אלא שהנקרים עשו בהם שְׁמוֹת, וענפיהם המחוררים נטו להשבר. כשעצי הפקאן התחילו להניב, הגננים לא הסכימו שיגעו בפרי, אבל בעת רוח, כשנפלו האגוזים לארץ, היו זקני המקום יוצאים באישון לילה, כשפנסים בידיהם, ומלקטים אגוזים מתחת לעצים. אותם מלקטים זכו לכינוי 'המחמיא' וסיירת אגוז'.

ולאחר שמיכאל בן ארצי ז"ל, ממשיכו של שור באשדות איחוד התעייף וליבו נשבר, בא בעקבותיו שמעון וקנין ז"ל ומעט אחריו הצטרף **ראובן כהן**, שהתמיד וניהל את גן הנוי שנים רבות באהבה גדולה, עד שמחלתו אילצה אותו לפרוש. היום, הוא משקיף על הנוי ששתל, ששתלו אלה שקדמו לו וגם ממשיכיו, בחרדת קודש, אבל גם בלא מעט דאגה לעתידו. חרף מחלתו הקשה והמגבלות הגופניות, הוא מתבונן תוך כדי נסיעתו בקלנועית, בעצים ובשיחים וליבו מתמלא

זכרונות של התשה

חיים. זיהיתי מיד שמדובר ב**אברהם אקראי**,
לוחם בחופשת שחרור, שנרתם לעזרת עובדי

המספוא, וכאשר ניגש לפתוח ברז, ארע
פיצוץ כתוצאה ממטען, או אולי תיל ממעיד,
וכך מצא את מותו. אקראי, בחור בריא גוף,
שהיה חניך חברת הנוער, אומץ על ידי יוסף
ושפרה חלק, והיה חברו הטוב של בנם יהודה
ז"ל, שנהרג במיקוש עגלת הבנות בחודש
פברואר 68.

3. שנתיים קודם, בחודש מרץ 68, הוזעק **אורי**
קרפ לדושן אחרי שאפרים גת טלפן
למזכירות והודיע ש**חגי ענבי** עלה על מוקש
ונהרג. יצאתי מיד לדושן. למרות שרופא
צבאי קבע את מותו עוד בטרם הגעתי, הייתי
בטוח שאפשר להציל את חגי, שהיה חבר טוב
שלי ושל שלומית, ולכן דהרתי לפוריה כמו
משוגע. כאשר הגעתי לבית החולים, שמעתי
את האחים של צוות בית החולים אומרים
זה לזה לקחת אותו לבית הלוויות. הייתי
מופתע כי חוץ מפגיעה קטנה בבטן הוא נראה
די שלם. באותו רגע הרגשתי שהעולם חרב
עלי וחששתי שלא אצליח להתאושש לעולם.

לאחרונה הועברה מדושן עגלת המיקוש של
חגי, והצטרפה לעגלת הבנות הנושאת שמם
של ארבעה חברי אשדות שנהרגו חודש קודם
לכן, ויש מי שמציע לצרף ללוח הזכרון
המוצב שם, את שמות שאר נופלי מלחמת
ההתשה באשדות, ובהם **אברהם אקראי**,
אלי עודד, **חיים טריויס** ו**אסתר יעקובסון**
זכרם לברכה.

ערך: אבנרון

1. את הסיפור הבא שמעתי מפיה של **רנה**
הוימן ששמעה מאחותה: בקיץ 68 שרת
מילואימניק העונה לשם אבנר שביט בעמק
הירדן, כאשר יחידתו לנה במתחם מפעל
המיצים 'אשדי'. ימים אחדים לאחר
שהשתכשך במי בריכת השחיה המקומית,
הוא נקש על דלת דירתה של **תלמה מגיני**
(**ענבי**), כשבידו רכבת חשמלית, מתנה לבתה
אביטל. תלמה, אז אלמנה טריה ששכלה את
חגי במיקוש בדושן, קיבלה אותו בסבר פנים
חמוץ ואף בחשדנות מסויימת, ואז שמעה
ממנו כי בביקורו בבריכה פגש קבוצת
פעוטים ובהם בתה אביטל בת השלוש.

במהלך השיחה שנקשרה ביניהם שאל אותה
משהו לגבי אביה, וזו השיבה שאין לה אבא,
ואף פירטה שעלה על מוקש. לשאלתו איזו
מתנה היתה רוצה לקבל, השיבה לו בלי
להתבלבל 'רכבת חשמלית'. מיודענו עלה על
אופנועו נסע לחיפה, קנה רכבת חשמלית,
והגיע לחדרה של תלמה לתתה לבתה. מאז
עברו יובל שנים והמאורע כאילו נשכח.

סמוך לראש השנה האחרון, רואה תלמה
בקרבת ביתה ברמת יוחנן רכב נהוג בידי
קשיש מחובר לבלון חמצן, שמברר דבר-מה
עם מי משכניה. עד מהרה התברר שהבחור
הוא אותו מילואימניק, אבנר שביט, ש'עקבי'
לאורך השנים אחר תלמה ומשפחתה ואף
ניסה מדי פעם ליצור עימם קשר אך ללא
הצלחה.

כעת מצבו הרפואי החמיר והוא חש צורך
בלתי נשלט לפגוש בתלמה וכהגדרתו לסגור
מעגל. היה זה מפגש מרגש עד דמעות,
ובמרכזו סיפורה של אותה רכבת חשמלית.
מסתבר שבנו של אבנר, שהיה אז בן חמש,
הוא כיום פרופ' איתי שביט, ראש מערך
הטראומה בבית החולים רמב"ם בחיפה.

2. בתקופת ההתשה היה **אורי קרפ** רכז
עבודה, ומעת לעת שימש נהג האמבולנס של
אשדות. באפריל 1970, מספר אורי, הודיעו
לנו ממשמר הגבול, שישבו אז באשדות, על
פיצוץ באזור נהריים. עליתי לאמבולנס
וגיליתי בפניה הדרום מערבית של האי, סמוך
למחצבת החלוקים, אדם מוטל ללא רוח

עוד טיפה ועוד טיפונת בעניין הבריכה

לדאוג לדור הבא, כדי שהמקום בו כולנו בחרנו לחיות, ימשיך לפרוח ולשגשג, והחיים בו יהיו טובים לפחות כמו שהיה כשאנחנו היינו הורים צעירים.

אז נניח לרגע שחוני המעגל פוגש אותי ושואל: למה כל-כך הרבה כסף? ולמה לך להתחייב לעשר שנים? אומר לו שלמען עתיד המקום אני מוכנה להתחייב גם ליותר.

ברכה פונדק

על פי אגדה המופיעה בתלמוד הבבלי הלך חוני המעגל ובדרך ראה אדם נוטע חרוב, שאל אותו מדוע הוא עושה כן, שכן החרוב יישא פרי רק בעוד שבעים שנה (כך בתלמוד!), ענה האדם שהוא נוטע את החרובים לדורות הבאים, ועוד הוסיף את האמרה המפורסמת: "כשם שנטעו אבותיי לי, אטע אני לבני".

סיפור ישן נושן, אך לא נס לחו והוא עדיין רלוונטי לחיינו.

ההצבעה על "הבריכה כן/לא" הסתיימה, אך עדיין נותרו ערפילים באוויר הנקי והרחוץ שלאחר הגשם.

ברצוני לחזור קצת לעבר כי אין אפשרות להתעלם ולשכוח את האופן בו גידלנו את ילדינו, כאשר הבריכה היתה חלק בלתי נפרד מהתכנית הקיצית של אחר הצהריים. היו זמנים שאפילו גני הילדים במהלך היום השתכשו במי הבריכה, עם הגננות והמטפלות (זהירות ובטיחות לא תפסו מקום חשוב מדי בחיינו והיו רק בגדר המלצה).

לא חשבנו שאפשר אחרת. ילדינו נהנו מהחופש, מהמרחב, מהדשאים הירוקים וממי הבריכה הניתזים לכל עבר, כולל הריבוע העמוק והמקפצה הגבוהה. באופן הכי טבעי היינו ממהרים מהגן או מהבית הכולל ישירות לבריכה, ומבלים בה עד לסגירתה, כולל ארוחת ערב. אפילו שעת הסגירה לא היתה סוף פסוק, בערב עם רדת החשיכה, ניתן היה לבלות בבריכה, ובשש בבוקר שוב לשחות ולהתעמל במים. אז מה קרה לנו, נכון שאורחות חיינו השתנו, אבל עדיין גדל כאן דור המשך, דור צעיר, דור שהוא סם חיים לקיבוץ המזדקן, והבריכה חשובה לו מאד כי גם הוא, כמונו, שזוכר את ילדותו מעל המקפצה, רוצה להעניק לבניו את אותו אחר צהריים לוהט בצל ובמי הבריכה. ניסינו מדי שנה, בכל כוחותינו, לעצור את זליגת המים, שילמנו על כך ביוקר, אך המים המשיכו לזלוג והפתרון המיוחל טרם הגיע אל סופו הטוב. יחד עם זאת, אין ביכולתו של הדור הצעיר לעמוס על כתפיו את כל 'חטאי' העבר, וכמו שהדור הוותיק של פעם דאג לנו, אנחנו מצווים

ארכיון אשדות יעקב איחוד

ארכיון אשדות יעקב איחוד

חסיד אומות העולם פאוול גורבצ'בסקי –
פרק א'

בחודש מרץ 1958 התקבל באשדות מכתב המוצג להלן במלואו מאת פאוול גורבצ'בסקי. בגלל אורך המכתב וכדי לא לתפוס יותר מדי דפים בעלון הנוכחי, אפרסם פרטים נוספים בנוגע לפרשת גורבצ'בסקי בעלון הבא.

באתר יד ושם, בדף המוקדש לחסיד אומות העולם פאוול גורבצ'בסקי נכתב כך:

"מיד אחרי השתלטות גרמניה על ווארשה, פרופסור גורבצ'בסקי מונה ליושב ראש ועד הרווחה החברתי שתפקידו היה לסייע לאזרחים שדירותיהם הופצצו. עם היכנסו לתפקיד, גורבצ'בסקי החל לסייע לסטודנטים יהודים במתן אשרות שאפשרו להם לקבל ארוחות חמות, ולנוע בחופשיות ברחובות העיר. כשהוקם הגטו, גורבצ'בסקי הגביר את עבודתו בתחום ההצלה, הסתיר 20 יהודים במשרדו, וסיפק צרכי מזון לבית היתומים של יאנוש קורצ'ק. אחרי שהוא פוטר מתפקיד זה, גורבצ'בסקי שכר את מתחם משרדו לשעבר כדי לאפשר ליהודים להסתתר שם. פרופסור גורבצ'בסקי חי בגטו עם אשתו היהודיה, אבל הותר לו לבקר מדי יום בדירתו בצד הארי של העיר, דירה שאותה הפך לבית מסתור ליהודים. ב-1943, גורבצ'בסקי ואשתו נמלטו לינדז'יוב במחוז קיילצה, ולמרות המרחק הרב הוא שמר על

קשר מתמיד עם ווארשה. אחרי המלחמה, פרופסור גורבצ'בסקי מונה כחבר של כבוד בועד היהודי בלודז'. ב-1950, הזוג גורבצ'בסקי נאסר בהאשמת ריגול לטובת מדינת ישראל ונגזר עליהם עונש מוות. ב-1956, שלוש שנים אחרי מות סטאלין, הומתק עונשם והזוג עלה לישראל וחיו בארץ עד סוף חייהם. בקשירת גורלו עם היהודים, פרופסור גורבצ'בסקי הודרך על ידי עקרונות אנושיים שהעפילו על שיקולי בטחון אישי או נטל כלכלי.

בנובמבר 10, 1964, יד ושם הכיר בפרופסור פאוול גורבצ'בסקי כחסיד "אומות העולם." פנייתו של פרופסור גורבצ'בסקי לאשדות נכתבה 6 שנים לפני שהוענקה לו ההכרה כחסיד אומות העולם ושנתיים אחרי שהוא עלה לישראל.

המשך יבוא: תגובתה של אשדות לפנייתו של פרופסור גורבצ'בסקי תוצג בעלון הבא. תודה לאירית גל על הקלדת המכתב להלן.

שבת שלום,

שאוול ינאי

פאוול גורבצ'בסקי

שיכון עממי רמת אביב

בלוק 94 ג

ע"י תל אביב

10/3/1958

רמת אביב

אל מזכירות הקיבוץ

אשדות יעקב (איחוד)

בצרפי כאן קיצור קורות חיי מפנה אני אליכם את בקשתי הלבבית לקבלנו – את אשתי יילנה-גיטה ואותי – כחברים בקיבוצכם.

אני כבר נמצא בסוף דרכי הקשה והסוערת ואהיה מאושר לדעת, כי עם תום דרך חיי, שום דבר – וקודם כל משפטים קדומים דתיים – לא יפרידו ביני ובין רעייתי בתחנתנו הנצחית.

המכבד אתכם,

גורבצ'בסקי

המשך בעמוד הבא

ארכיון - המשך

<p>חזרתי לרוסיה, ושוב נכנסתי לאותו מכון פוליטכני שבפטרבורג וגמרתיו בשנת 1912.</p> <p>7. באותה השנה נתקבלתי כמרצה מן המניין בהידרולוגיה במכון הפוליטכני שבעיר אומסק. הואיל ושם פנויה היתה הקתדרה של מכניקה עיונית ופיזיקה, הציעו לי להרצות בשני מקצועות אלה, אשר הפכו אחר כך לענפי המדע שלי העיקריים, שלעבודת המחקר שבהם הקדשתי את כל פעולותי.</p> <p>8. בשנת 1913 נפתח מכון פוליטכני במינסק והועברתי לשם כפרופ' שלא מן המניין בפיזיקה.</p> <p>9. בשנת 1914 הגינתי על הדיסרטציה שלי לקבלת תואר דוקטור אצל הפרופ' חבולסון באוניברסיטת פטרבורג. עבודת-המחקר שלי בתחום תורת-החמשל הוצאה לאור ע"י הועד המדעי שעל יד הפקולטה לפיזיקה ומתמטיקה שבאוניברסיטת פטרבורג בשם – 'בעקבותיו של ניוטון'. חיבורי עורר בשעתו רעש גדול וויכוחים בעיתונות המקצועית ברוסיה, הואיל והוא מבוסס היה על תורת-היחסות הכללית של איינשטיין, שרוב הפרופסורה הישנה לא הכירו בה.</p> <p>10. בימי מלחמת העולם הראשונה הועברתי, כבר בתור פרופ' מן המניין, למכון הפוליטכני שבקייב. שם עבדתי עד שנת 1919. באותה השנה ניצלתי את ההזדמנות של ריפאטריאציה, נסעתי לפולין ונפרדתי מן הבולשביקים.</p> <p>11. בפולין חידשתי תחילה את פעולתי בתור פרופ' (1922): לימדתי פיסיקה בביה"ס הטכני הגבוה על שם וולברג. באותה השנה היו הבחירות לסיים הפולני הראשון. הואיל ובמחוז-הבחירות שלי היתה לי השפעה פוליטית רבה וניהלתי תעלומה לטובת</p>	<p><u>קיצור קורות-חיי של הפרופ. ד"ר אינג'ינר פאול בן יוסף גורבצ'בסקי</u></p> <p>1. נולדתי בשנת 1887 באחוזת דרובוטי, גליל קוברין לשעבר, ע"י העיירות דרוגיציין ומוטול. הורי היו אנשים מתקדמים וקיימו יחסי-ידידות עם שכניהם היהודים. חברי-בני-גילי היו ילדי-היהודים ומשחר ילדותי למדתי לאהוב אותם ולהבין לרוחם.</p> <p>2. את הגימנסיון גמרתי בבריס-דליטא בשנת 1905. בהיותי תלמיד קיימתי קשרי-ידידות בעיקר עם התלמידים היהודים, התייחסתי אליהם באהבה ובכבוד, והם מצדם שילמו לי כגמולי.</p> <p>3. עוד בהיותי תלמיד הגימנסיה בשנת 1904, הצטרפתי אל מפלגת הסוציאליסטים-ריבולוציונרים. על כן דעותיהם הפוליטיות של חברי מחוגי הציונים היו קרובות לי יותר מאלה של הסוציאל-דמוקרטיים הרוסים, שהתנגדו לכל השקפה פוליטית, אשר מגוונת היתה באהדה כלשהי ללאומיות.</p> <p>4. בשנת 1905 נתקבלתי כסטודנט במכון הפוליטכני שבפטרבורג. בו בזמן עברה פעולתי הפוליטית לתחומים רחבים יותר. באתי במגע עם אישים מפורסמים כגון, צ'אי קובסקי, ברסקו-ברשקובסקאי, גוץ ועוד.</p> <p>5. בסוף 1905, לאחר כישלונה של המהפכה הרוסית הראשונה, הייתי נאלץ להגר מרוסיה לחוץ-לארץ, ושם נפגשתי עם רבים מוותיקי התנועה המהפכנית: גרשוני, דר' חיים זייטלובסקי, דר' קפלן, דר' אליאסברג, טרוצקי ועוד רבים אחרים. הם קיבלוני בזרועות פתוחות, דאגו לי ולסידורי.</p> <p>6. בהיותי בארצות הברית של אמריקה עבדתי ולמדתי ב- Carnegie Technical High School שבפיטסבורג. שם מסרתי בחינות בעד חצי-דיפלומה, ובסוף 1907, לאחר איזו אמניסטיה (חנינה) של הצאר,</p>
---	---

סוף בעמוד הבא

ארכיון - המשך

שנינו למוות, ואת כל רכושנו החרימו. למזלנו מת בינתיים סטאלין. ערכו רביזיה של המשפט ודנו את אשתי לשש שנות מאסר, ואותי – לשבע שנים.

באותו זמן התכנסה הועידה ה-20 של המפלגה הקומוניסטית במוסקבה. כרושצ'וב כטוב לבו ביין הסיר את המסך וגילה את כל הזוהמה והנבלה של המשטר הסובייטי. ביארוט מת מרוב פחד, ואותנו זיכה בית-הדין העליון בפולין וטיהר את שמנו.

15. לאחר שטוהרנו מכל אשמה, קראו אותנו לנשיאות מועצת המינסטרים והוציאו לנו תעודות לפנסיה לכל ימי חיינו (התעודות נמצאות איתי). לי הוציאו קתדרה למכניקה עיונית ולפיזיקה. אנו הודינו להם על כל 'החסד' הזה, שבא באיחור זמן וביקשנו להוציא לנו שני דרכוני חוץ-לארץ מחוץ לתור. בקשתנו זו האחרונה הפעם מילאו. היה זה בחודש ינואר 1957, ובחודש מרס הגענו כבר לישראל – למולדת שלנו.

פ. גורבצ'בסקי

הבלוק של המיעוטים הלאומיים, עוררתי חשד באי-נאמנות פוליטית כלפי הלאומנים, ובשנת 1926, כאשר פילסודסקי הגיע לשלטון, פיטרו אותי ושללו ממני את הרשות לקרוא הרצאות. נאלצתי, איפוא, לחפש אפשרויות חדשות לקיומי.

12. אולם חברי לדעה לא שכחוני ועזרו לי לקבל משרת מנהל בבית-החרושת לנייר. באותו זמן נשאתי לאשה את בת-הרב מדומברוביצה – יילנה-גיטה זלצמן, ואיתה יחד נמצא אני כעת בישראל.

13. מלחמת העולם השנייה פגשה אותנו בוארשה. במשך כל זמן המצור על העיר, היית בשורות מגיניה. בזמן הכיבוש הנאצי, כשהכובשים סגרו את היהודים בגיטו, אני כמו כל היהודים לבשתי את 'טלאי-הקלון' והלכתי אחרי אשתי. הואיל והיתה לי אפשרות לצאת מן הגיטו בעזרת תעודות מזוייפות, הקדשתי עצמי כליל לפעולת הצלת יהודים. בפעולת הצלה זו גם המשכתי, לאחר שנמלטתי עם אשתי מן הגיטו, עד סוף הכיבוש הנאצי. לאחר שיחרורה של פולין משלטון היטלר בשנת 1945, נתמניתי כחבר-כבוד של הועד היהודי בלודז'. אחר כך נרשמתי בועד היהודי בוארשה, שבראשו עמד הקומוניסט לזבניק, והוא השתדל ביותר להפריע להחלטתי להצטרף לעדה היהודית, בהנמקה שבתור לא-יהודי אינני יכול להיות חבר הועד היהודי.

14. בשנת 1949, כשניתנה רשות ליהודי פולין לעלות למדינת ישראל, אשתי ואני הגשנו בקשה לעליה לישראל. תחילה הוציאו לנו דרכונים, אולם אחר כך השלטונות הקומוניסטיים נטלו מאיתנו את התעודות, ואותי אסרו ב-20 לאוקטובר 1950 בהאשמת ריגול לטובת מדינת ישראל בפולין. כעבור שנתיים אסרו גם את אשתי, ביימו משפט (בדומה למשפט סלאנסקי בציכוסלובקיה) ודנו את

מוקי צור מספר על עמוס עוז

• באחת מהן היתה פגישה עם בן גוריון. שנינו באנו אליו, ועמוס אמר לו בלהט עמוס- עוזי טיפוסי: זה לא אפשר שאתם קולטים אחרת את הפולנים מאשר את יוצאי עדות המזרח. מימי לא ראיתי את ב"ג מתפתל כמו אז, כי לא היתה לו תשובה.

• באותה שיחה עם ב"ג אני זוכר את עצמי אומר לו: "תראה, אתה חושב שהכל זה הנגב, אבל מה שיכריע את גורל המדינה יהיה בגבעתיים". וב"ג ענה לי תשובה טיפוסית: מה זה גבעתיים? יש דבר כזה? יש רק נגב!

• בזמן פרשת לבון באו צעירי האיחוד להפגש עם ב"ג, ביניהם היו עמוס עוז, נחמן רז, מאיר זרמי, מוסה חריף וגם אני הקטן ישבתי שם. השיחה נמשכה שמונה שעות בלי שרותים. ב"ג נאם לנו אותו נאום ארבע פעמים, מילה במילה. ניסינו ללא הצלחה להוריד אותו מהעץ.

• חולדה היתה מולדת גורדוניה עלי אדמות, והמנהיג הבלתי מעורער של חולדה היה פנחס לבון שלא היה חבר קיבוץ, אבל שלט עליה מת"א. כשפרשת לבון פורצת, יושבת באוניברסיטה חבורה מתנגדי ב"ג ידועים בהם אלוף ישראל טל, עמוס עוז, נתן רוטנשטרייך ומוישלה טבנקין- 'רביעית המחץ'.

סוף בעמוד הבא

במסגרת הרצאותיו במכללת המייסדים של עמק הירדן, סיפר מוקי צור השבוע על חווית משותפות מהכרות ארוכת שנים עם הסופר עמוס עוז שנפטר בימים אלה. הנה מעט מהן:

• החלום שלי (מוקי צור) מגיל 11 היה ללכת לקיבוץ. ההורים שלי עמדו לצאת לשליחות בפריז ולא הסכמתי לנסוע עימם אז סיכמנו על פשרה: לגור אצל דודה שלי ימימה צ'רנוביץ. כעבור שנה דודה ימימה ובעלה מונו לשגרירים ברוסיה והייתי תקוע, ואז החלטנו להקים קומונה של ילדים נטושים על ידי משרד החוץ. שכרנו דירה בירושלים. היתה זו דירת אביו של עמוס עוז שלימד ספרות כללית, שלאחר שאשתו התאבדה נסע ללונדון, וכל הקומונה של ילדי משרד החוץ עברה לביתו שמבחינתי היתה גן עדן של ספרות כללית, ואני מצאתי עצמי בתוך הדבש הזה, ונהנה בחדר של עמוס.

• אחרי שנים, כתב דב סדן מסה על עמוס ואמר שכאשר עמוס היה בן שמונה היה כתוב לו על החדר "עמוס קלאוזנר - סופר". אני את השלט לא ראיתי, לעומת זה מצאתי בחדרו עיתוני קיר שהוא כתב וערך כשהיה בן עשר, ואז למדתי שהוא סופר מלידה. לא הכרתי איש שתודעת הסופר שבו היתה כה עמוקה. מאד הערכתני אותו בגלל העובדה שאביו היה באנגליה והוא בחר להיות בחולדה בעוד הורי בפריס- דבר די מקביל אליי.

• באותה תקופה הייתי בצבא והדרכתני בעמק הירדן ופגשתי אותו כבן חולדה באחד ממחנות הקיץ, ושם הוא נאם, והוא נעם לי מאד. הוא היה הנואם הכי טוב בארץ. נדמה לי שאפילו לו, לא היה ספק בעניין. כשאנאם, הרגשת את כנפי השכינה נוחותות עליך ומרביצות בך ממש. לימים הלך להיות מדריך בצופים, זה הפריד בינינו, כי לי היתה חולצה כחולה. בעודו בצופים היה לו מדריך שקראו לו א.ב. יהושע, ושם התחילו הקשרים ביניהם. מאז פגשתי אותו בחולדה לא מעט פעמים.

התנדבות במשטרת התנועה – סוף...עד כאן...

אז, לקראת השנה החדשה 2019 – סעו בזהירות, בסבלנות, שמרו על כללי הנהיגה ועל כבישי העמק בטוחים ללא תאונות דרכים.

איסי

@@@@@@@@@@@@@@@@

הצוקרים צ'פני

אתם
הצוקרים צ'פני
ואינכם אומרים לי
לפוט
הרי אינכם קיימים
לדידי

לכן,
כשתחלפו לפני
אמרו לי
"לפוט!"
וכף אחך מכט
יהיה ידיו

אכל ביטון

תמו 18 שנה של התנדבות במשטרת התנועה.

זה התחיל משיחה אקראית בנושא תאונות הדרכים ותוצאותיהן העגומות, ועד שמצאתי את עצמי במדי משטרת התנועה של ישראל. לפעמים זה נראה לי כמו "תחפושת", אבל זה היה אמיתי, עם סמכויות "כמעט" מלאות של שוטר תנועה.

אני לא מאלה שמחפשים את הכוח והשררה, אלא באמת ובתמים, הרגשתי מידה מסוימת של שליחות. זה היה נכון ואמיתי לדבר עם הנהגים, להזהיר, להתריע ובעיקר להפגין נוכחות בכבישים; בתחילה באזור טבריה והסביבה ואחר כך בעמק שלנו.

גם אם הצלחתי לשנות הרגלי נהיגה של נהג אחד, צעיר/חדש במשך 18 שנה אלו – דייני!

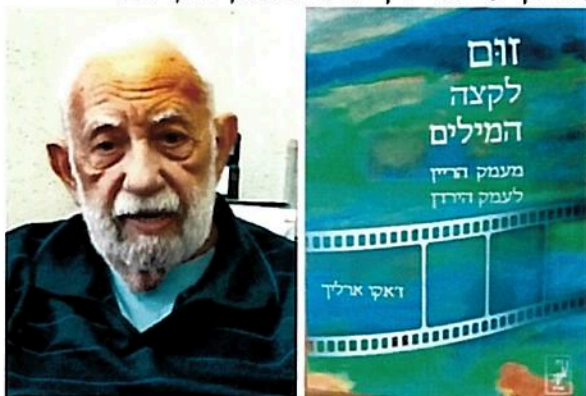
זו הייתה חוויה יוצאת דופן, לפעמים מעניינת ומרתקת, ולעיתים עצובה ומטלטלת (בשל תוצאות תאונות הדרכים). העבודה המשותפת עם שוטרים "אמיתיים" – גם היא הייתה שונה (לטוב ו...לרע), כמו גם העבודה המשותפת עם המתנדבים האחרים.

זה שנפרדתי ממשטרת התנועה, לא אומר שסיימתי את פרק ההתנדבות, שיימשך כל עוד אוכל... כעת אני מתנדבת בכפר "נהר הירדן" (שזה סיפור שונה ולהזדמנות אחרת).

מי ומה באשדות

בקור ובגשם, בשעה שרובנו עושה למען ביתנו.

בימים אלה רואה אור ספרו האוטוביוגרפי של **זאקו ארליך** (87) **'זום לקצה המילים-מעמק הריין לעמק הירדן'** בו הא פורש את עולמו על פני למעלה מ-80 שנות יצירה תוך שהוא משלב בין אמנות המילה הכתובה ליצירה החזותית. האיורים מעשה ידיו של הסופר, מפארים את היצירה ומוסיפים לה חן מיוחד. כתיבתו קולחת, מקורית, מעניינת, מתובלת בהומור דק המיוחד לו. ראיון עם ארליך יובא בעלון הקרוב.

מעבר החציה שבתמונה 'כיכב' במדורנו זה לפני מספר חודשים, תוך הדגשה שמדובר במעבר הרה סכנות, שכן הולכי הרגל או רוכבי האופנים שבאים לחצות את הצומת, מוסתרים מעיני הנהגים על ידי כלי רכב

המשך בעמוד הבא

אשר לוי הוא דמות מוכרת במנחמיה ובעמק הירדן, ולכן הסתלקותו הפתאומית הותירה את משפחתו ומכריו הרבים דואבים והמומים. מסע הלוייה של אשר, דמה לטור אין סופי של רכבים ובני אדם, שנדחקו אך בקושי אל בית העלמין הצר של המושב כדי לחלוק כבוד אחרון לאיש נעים ההליכות, שלקח את סודו אל מנוחתו האחרונה. ליבנו עם המשפחה המיותמת והאבלה.

א.ל. פסגות מרחוק

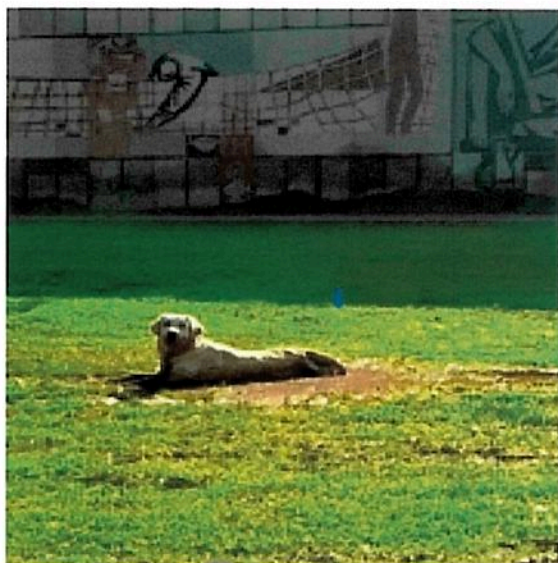

האיש באפוד הזהר שכיוון את התנועה מכביש 90 אל עבר מסע הלוויה, וממנו אל כביש 90 ההומה, הוא **נתן דותן**, שכמו תמיד, נמצא בזמן הנכון במקום הנכון, ברוגע ובנועם הליכות, שכל כל מאפיינים אותו. כעבור שבוע פגשתי בו שוב, הפעם היה זה מול אשדות איחוד, שעה קלה לאחר שרכב פרטי ואופנוע התחככו זה בזה. בתוך דקות הגיע למקום אמבולנס ובו איש מד"א ישלנוי **דודו איתן** שהעניק לרוכב האופנוע טיפול ראשוני. מצבו קל. אנשים טובים על הדרך. שווה שעלון אשדות, מי אם לא הוא, יקדיש מספר עמודים, למען אותם מתנדבים (כמו איסי, עודד גפני ואחרים) שעושים מלאכתם

מי ומה - המשך

עונת גשמים מרשימה, שתשכיח במעט את טעמם המר של חמשת החורפים הקודמים (מאז 2013) שהיו מאכזבים למדי. הגד"שניקים החרוצים, מנצלים את ימי השמש הבודדים שבין גשם לגשם, כדי לפרוס ניילונים לקראת שתילת האבטיח - הארי שבחבורה.

הגברת שבתמונה (לוסי, כלבתם של אופיר וקטיה קיים) מצאה לה מרגוע בתוך שלולית טריה מול קיר בית קרפ. נראה שצפויים לה שם עוד מפגשים רבים עד שוך החורף...

החונים בסמוך למעבר, ולא יעזרו שלטי עצור ומהבהבים. חברים, אם לא ניקח את גורלנו בידינו ונמצא פתרון, נשלם על כך!! בעיה דומה, גם עליה התרענו לא אחת, מצויה בכניסה לאשדות מול צל תמר, שם אפילו אין סימון של מעבר חציה.

בירידה לג'ונגל הבחנתי במייצג מוזר משהו שמשך את עיני- עמודי מתכת זקורים בגבהים שונים, שאת ראשם מעטרים חישוקי אופנים. נחשו מי האיש שאחראי ליצירה המדהימה והמקורית כל כך...

בכלבו אשדות זה הופך למסורת. אנשים טובים מביאים מפרי גינתם להנאת כולנו. במקרה שלפנינו זו **משפחת עדוי** שמפנקת אותנו בלימונים עסיסיים ומלאי ארומה. יפה לכם, יפה לנו...

החורף הנוכחי לא יודע מרגוע, ועם פרוס 2019, אנחנו קרובים מאד לחצות את רף 250 המילימטר. אם ימשיך כך, הרי צפויה לנו

מי ומה - המשך

בפייסבוק מדווחים לנו שאשדות כבר בת 95.
אמנם זקנה על פי גילה, אבל משומרת במצב
טוב, עם סימני התחדשות מתקדמים. מזל
טוב!!

לא חברים. אין מדובר בחנות יד שניה נוסח
'טו ליידיס', אלא במושבה התאילנדית שלנו
שמכבסת, תולה ומגהצת את בגדיה לתפארת
מבטינו המשתאים.

בת עופות!

משהו מקורי משכנינו באפיקים, שמצאו
לנכון לברך את העובדים והעובדות 'הזרים',
כפי שנהוג לכנותם במקומותינו, לרגל חג
המולד. שווה חיקוי!

עלון 1533

עריכה ומי ומה – אבנר רון
איור ושער – אירית גל
צילום עלון – אתי רון